

bestemmingsplan

HOOFDDORP LEENDERBOS 95

toelichting

20 november 2014

Cluster Ruimtelijke Ontwikkeling

gemeente
Haarlemmermeer

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1: INLEIDING	1
1.1. AANLEIDING	1
1.2. LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	1
1.3. DOEL EN PLANVORM	2
1.4. GELDENDE BESTEMMINGSPLANNEN EN REGELINGEN	2
1.5. PLANPROCES	3
1.6. LEESWIJZER	4
HOOFDSTUK 2: BESCHRIJVING HUIDIGE SITUATIE	5
HOOFDSTUK 3: BELEID EN REGELGEVING	8
3.1. RIJK EN EUROPA	8
3.2. PROVINCIAAL EN REGIONAAL BELEID	10
3.3. GEMEENTELIJK BELEID	12
HOOFDSTUK 4: NIEUWE SITUATIE	13
4.1. HET BOUWPLAN	13
4.2. WATERCOMPENSATIE	14
4.3. HET GEBRUIK EN GEVOLGEN BEPALINGEN WET GELUIDHINDER	14
4.4. BESTAANDE TE BESCHERMEN WAARDEN EN BELANGEN	15
HOOFDSTUK 5: ONDERZOEK EN BEPERKINGEN	16
5.1. WATER	16
5.2. BODEM	19
5.3. FLORA EN FAUNA	19
5.4. CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE	22
5.5. GELUID	23
5.6. LUCHT	25
5.7. EXTERNE VEILIGHEID	27
5.8. GEUR	27
5.9. LICHT	28
5.10. MILIEUZONERINGEN	28
5.11. LUCHTVAARTVERKEER	30
5.12. KABELS, LEIDINGEN EN TELECOMMUNICATIE INSTALLATIES	32
5.13. EXPLOSIEVEN	32
5.14. MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	32
HOOFDSTUK 6: UITVOERBAARHEID	34
6.1. FINANCIËLE UITVOERBAARHEID	34
6.2. MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	34
HOOFDSTUK 7: JURIDISCHE ASPECTEN	38
7.1. OPZET REGELS EN VERBEELDING	38
7.2. INLEIDENDE REGELS	38
7.3. BESTEMMINGSREGELS	38

7.4. ALGEMENE REGELS	39
7.5. OVERGANGS- EN SLOTREGELS	39
7.6. HANDHAAFBAARHEID	40

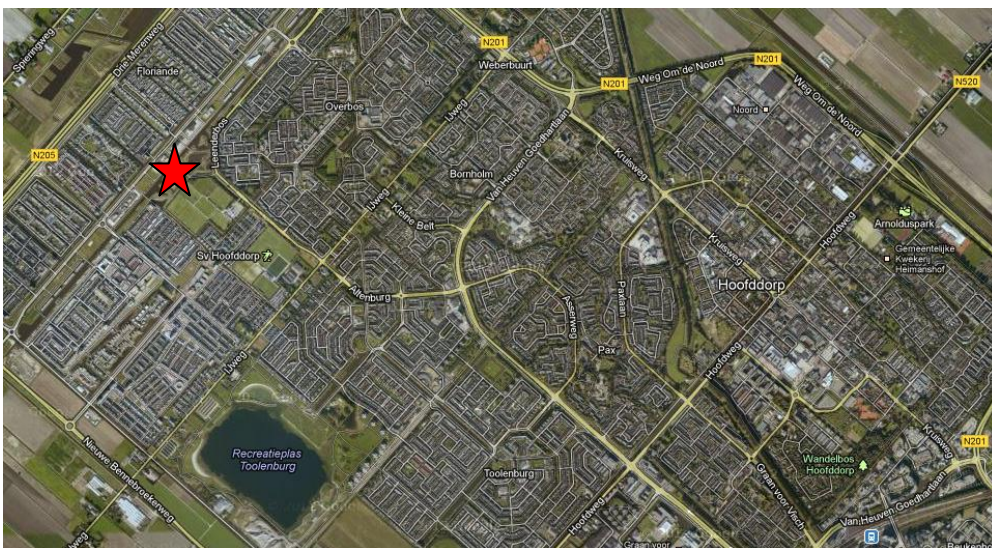
Bijlage(n)

- 1) Rapport verkennend bodemonderzoek Leenderbos te Hoofddorp; Oranjewoud; kenmerk 249270-52; d.d. 15 augustus 2012;
- 2) Bureaustudie flora en fauna OS Haarlemmermeer; Liandon; kenmerk RLO 476-SOM; d.d. 13 juli 2012;
- 3) Akoestisch Onderzoek V1 in het kader van de geluidzonering ex artikel 40 Wgh van het 150 kV station "Haarlemmermeer"; Westerveld Advies; kenmerk 2134 SB – xx WO 004-14-08-12 V1; d.d. 14 augustus 2012;
- 4) Hoogspanningsstation Haarlemmermeer Analyse magneetveldzone; Liandon; Documentnummer RTO0222FM21032014; d.d. 21 maart 2014

HOOFDSTUK 1: INLEIDING

1.1. Aanleiding

De locatie Leenderbos 95 in Hoofddorp is bestemd voor nutsvoorzieningen. Op het nutsvoorzieningsterrein bevinden zich onder meer de installaties en bebouwing van een transformatorstation of 'onderstation'. Er is initiatief genomen voor de uitbreiding van dit onderstation met een nieuw gebouw met daarin twee 150/20 kV transfozellen en een 20 kV-schakelruimte. Aanleiding voor het initiatief is de groei van de energievraag binnen de gemeente Haarlemmermeer die onder meer verband houdt met de ontwikkeling van elders in de gemeente gelegen glastuinbouwgebied PrimAviera en verschillende datacentra. Voorliggend bestemmingsplan heeft tot doelstelling om het nieuwe nutsgebouw bij het bestaande onderstation mogelijk te maken.

Ligging plangebied Leenderbos 95 in Hoofddorp (Bron: google maps)

1.2. Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied betreft het perceel Leenderbos 95 in Hoofddorp. De plangrens wordt gevormd door de kadastrale begrenzing van het perceel.

Globale begrenzing plangebied (Bron: Google maps)

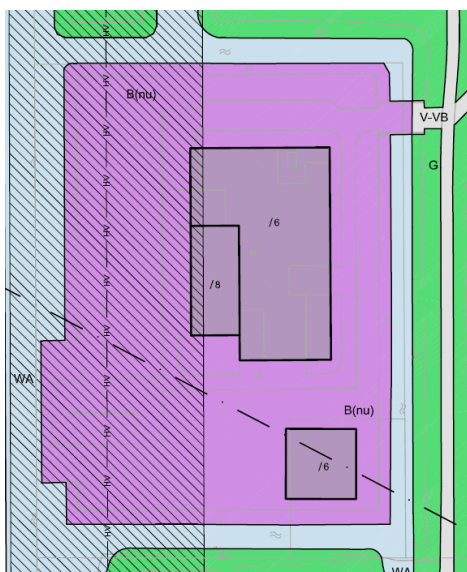
1.3. Doel en planvorm

Dit bestemmingsplan is deels ontwikkelingsgericht en deels gericht op het bestemmen van de bestaande situatie. Het maakt de bouw van een nieuw transformatorgebouw mogelijk. Omdat de Wet geluidhinder bepaalt dat een geluidzone moet worden vastgesteld en de berekende geluidscontour die hiervoor bepalend is, binnen het perceel ligt, is er voor gekozen om de zonegrens op de perceelsgrens te leggen. Daarmee wordt de plangrens bepaald door de ligging van de perceelsgrens. Omdat ook de bestaande gebouwen en leidingen moeten worden bestemd is het plan deels ontwikkelingsgericht en deels gericht op het bestemmen van de bestaande situatie.

1.4. Geldende bestemmingsplannen en regelingen

Het bestemmingsplan Hoofddorp Leenderbos 95 vervangt voor een gedeelte de volgende bestemmingsplannen:

Plannaam	Vastgesteld	Goedgekeurd
Hoofddorp Floriande Zuid 2007	31-01-2008	30-9-2008
Randstad 380 kV verbinding Beverwijk – Zoetermeer (Bleiswijk).	28-8-2012 / 3-9-2012	

Uitsnede plankaart vigerend
bestemmingsplan Floriande Zuid
2007

Uitsnede verbeelding
inpassingsplan Randstad 380 kV-
verbinding Beverwijk - Zoetermeer
(Bleiswijk)

In het bestemmingsplan Hoofddorp Floriande Zuid 2007 heeft de locatie een bedrijfsbestemming gekregen (artikel 3 Bedrijf) waarbij met een nadere aanduiding '(nu)' het gebruik voor nutsvoorzieningen is geregeld. Verder geldt een tweetal dubbelbestemmingen, namelijk een bestemming waarmee de ligging van een hoogspanningsleiding is geregeld (artikel 17 Leiding – Hoogspanningsverbinding) en een bestemming waarmee de ruimtelijk relevante belangen die gemoeid zijn met het Luchthavenindelingbesluit Schiphol zijn geborgd (artikel 15 Beperkingen als gevolg van het Luchthavenindelingbesluit Schiphol). Met bouwvlakken en hoogte aanduidingen is

geregeld waar bebouwing is toegestaan en hoe hoog de bebouwing maximaal mag zijn. Tevens is de maximale verticale diepte voor ondergronds bouwen geregeld.

Met het inpassingsplan Randstad 380 kV verbinding Beverwijk – Zoetermeer (Bleiswijk) is aan een deel van het terrein een dubbelbestemming toegekend voor de aanleg van een ondergrondse 150 kV hoogspanningsverbinding (artikel 7 Leiding – Hoogspanning II).

Afweging - conclusie

Omdat het voorgestane bouwplan afwijkt van de bouwbepalingen (o.m. bouwen buiten bouwvlak) en aanlegvergunningsbepalingen van het thans vigerende bestemmingsplan en de bouwbepalingen (uitsluitend vervanging, vernieuwing of verandering van bestaande bouwwerken is toegestaan) en bepalingen voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden van het inpassingsplan, is realisatie ervan, op grond van het huidige planologisch-juridisch regime niet mogelijk. Om de nieuwbouw mogelijk te maken, dient een nieuw bestemmingsplan voor dit gebied te worden vastgesteld. Dit houdt mede verband met de bepalingen van de Wet geluidhinder (zie ook paragraaf 4.3 en 5.5).

1.5. Planproces

Voordat dit bestemmingsplan rechtskracht verkrijgt, dient de procedure te zijn doorlopen, zoals vastgelegd in de 'Wet ruimtelijke ordening' (2008). Dit betekent:

1. Overleg met verschillende betrokken instanties over het voorontwerpbestemmingsplan, voor dit bestemmingsplan de provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap van Rijnland;
2. Terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gedurende zes weken, met bekendmaking van de mogelijkheid om zienswijzen in te dienen bij de gemeenteraad;
3. Vaststelling van het bestemmingsplan (onder afweging van de ingediende zienswijzen) door de gemeenteraad binnen 12 weken na afloop van de terinzagelgging;
4. Terinzagelegging van het vastgestelde bestemmingsplan gedurende zes weken, met de bekendmaking van de mogelijkheid in beroep te gaan bij de Raad van State.

Indien het rijk en/of de provincie van mening zijn dat het (gewijzigd) vastgestelde bestemmingsplan in strijd is met rijks- dan wel provinciaal belang, hebben zij – als ter zake door hen tevoren een zienswijze is ingediend - de mogelijkheid om in te grijpen in de vorm van een reactieve aanwijzing, nog voordat de beroepstermijn ingaat. Het onderdeel waar deze aanwijzing betrekking op heeft maakt dan geen onderdeel meer uit van het bestemmingsplan.

Na de terinzagelegging van het vastgestelde bestemmingsplan is het plan van kracht, tenzij binnen de beroepstermijn bij een ingediend beroep ook een verzoek om voorlopige voorziening (schorsende werking) bij de Raad van State is ingediend.

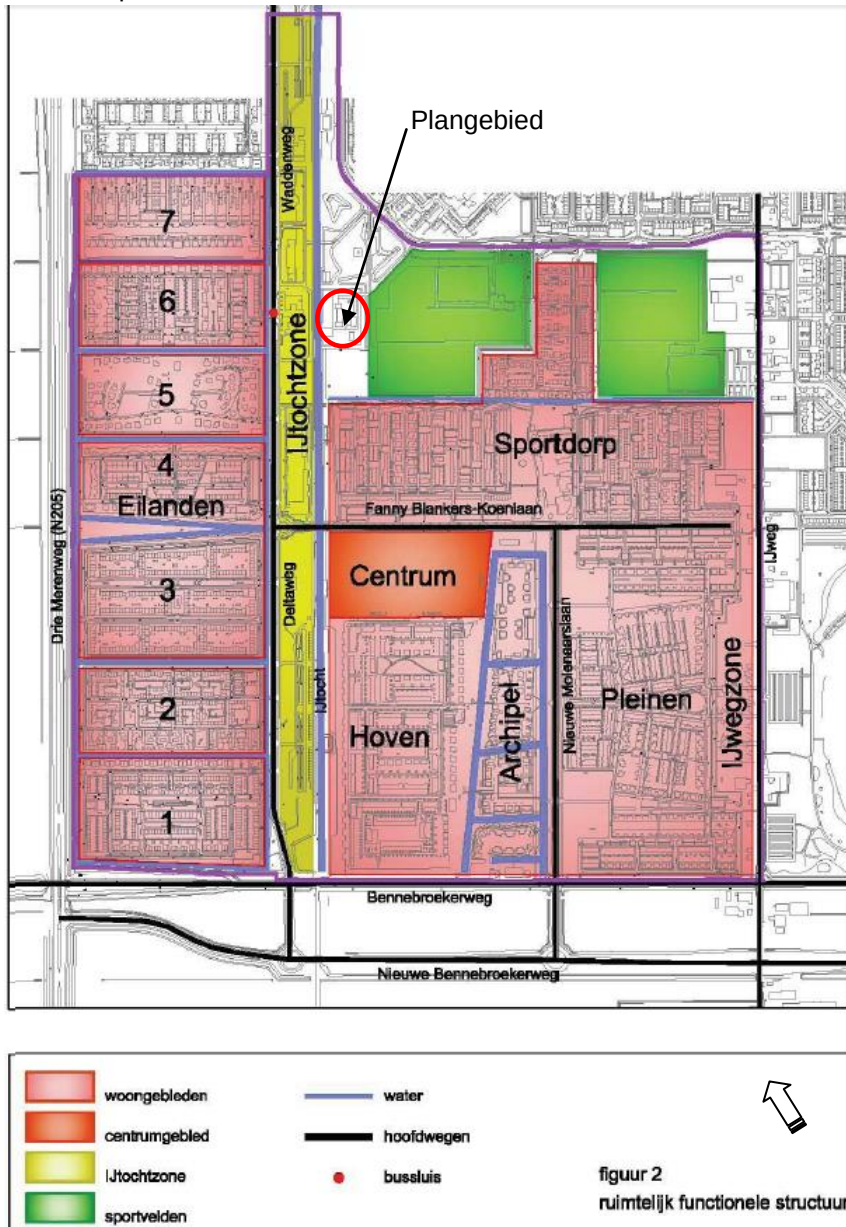
Het plan is onherroepelijk als er door de Raad van State een uitspraak is gedaan over het eventueel ingestelde beroep.

1.6. Leeswijzer

Het tweede hoofdstuk van deze toelichting geeft een beeld van de bestaande situatie in het plangebied. Er wordt een beschrijving gegeven van de ruimtelijke en functionele structuur van het gebied. In het derde hoofdstuk wordt ingegaan op het relevante beleid en de regelgeving en de invloed hiervan op het bestemmingsplan. Het vierde hoofdstuk gaat in op de nieuwe situatie met de te verwachten ontwikkelingen en de gewenste ruimtelijk-functionele structuur. Het vijfde hoofdstuk gaat in op de onderzoeksgegevens en beperkingen. In het hoofdstuk zes komt de uitvoerbaarheid aan bod en in het laatste hoofdstuk wordt ingegaan op de juridische aspecten van dit bestemmingsplan.

HOOFDSTUK 2: BESCHRIJVING HUIDIGE SITUATIE

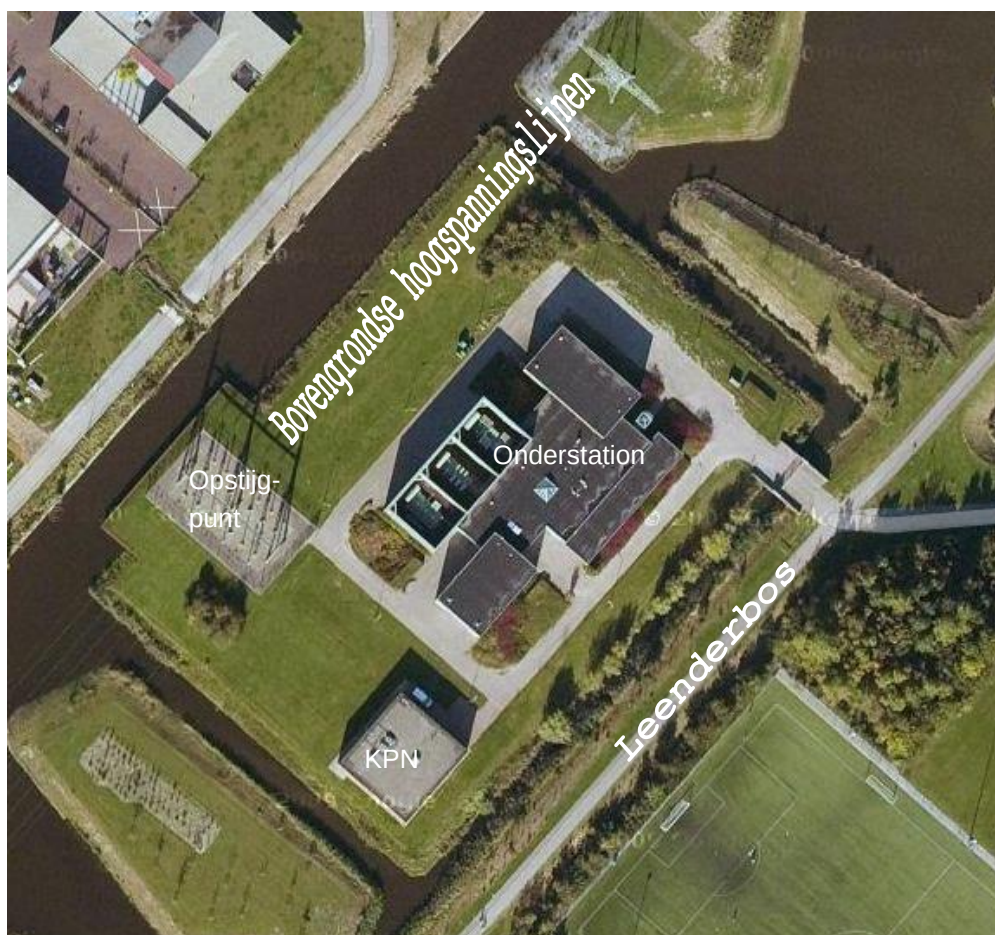
Het plangebied is een bestaand nutsvoorzieningenterrein, gelegen op de kruising van een groengebied (sportvelden / park) en hoofdontsluitingsas van de wijk Floriande Zuid in Hoofddorp.

Hoofdstructuur Floriande Zuid (Bron vigerend bestemmingsplan)

Op deze locatie bevindt zich de bebouwing van een onderstation (transformatoren) met opstijppunt van leidingbeheerder Tennet en een gebouw van KPN. Het onderstation bestaat in de huidige situatie uit een drietal transformatoren met bijbehorende schakelhallen.

Een deel van de locatie is onbebouwd. In de ondergrond bevinden zich kabels en leidingen van en naar het onderstation. Er is een inpassingsplan opgesteld dat de aanleg van een ondergrondse 150 kV hoogspanningsverbinding mogelijk maakt. Het westelijke deel van het terrein ligt onder hoogspanningslijnen. De hoogspanningslijnen zullen verdwijnen (inclusief masten en opstijgpunt) en worden vervangen door een ondergrondse kabelverbinding.

Huidige bovengrondse situatie plangebied e.o. (Bron: Google maps)

Tracé ondergrondse 150 kV hoogspanningsverbinding

Het terrein is omsloten door watergangen. De toegang tot het terrein bevindt zich aan de zuidoostzijde. Op die locatie bevindt zich een brug die het terrein verbindt met Leenderbos.

HOOFDSTUK 3: BELEID EN REGELGEVING

3.1. Rijk en Europa

3.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De visie is vernieuwend in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden worden. De structuurvisie vervangt daarvoor de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De Structuurvisie Nationaal Waterplan blijft in zijn huidige vorm als uitwerking van de SVIR bestaan. In de structuurvisie schetst het Rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn).

De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk “concurrerend, bereikbaar en leefbaar&veilig”. Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

Beoordeling plan

Voorliggend bestemmingsplan ziet toe op de uitbreiding van een bestaande nutsvoorziening. Nationale belangen worden hierdoor niet geschaad. Het plan voorziet in een energiebehoefte op lokaal niveau en past in enkele doelstellingen die de rijksoverheid voor zichzelf op een groter schaalniveau heeft gedefinieerd, namelijk het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland. Hiervoor zijn onder meer nationale belangen benoemd, zoals het hebben/verkrijgen van een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren, ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie, ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen en een efficiënt gebruik van de ondergrond.

3.1.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) bepaalt dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevat die regels. Het zijn regels waar de provincies en de gemeenten voor wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Het gaat hierbij onder meer om nationale belangen als

Rijksvaarwegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen. Voor het plangebied zijn de volgende regels van toepassing:

Beoordeling plan

Er zijn geen bepalingen in het Barro die een doorvertaling verlangen in voorliggend bestemmingsplan.

3.1.3. Structuurvisie Randstad 2040

De Structuurvisie Randstad 2040 geeft aan hoe de Randstad tot 2040 kan uitgroeien tot een internationaal krachtige, duurzame en aantrekkelijke regio. In de visie staan de steden centraal: door nieuwe woonhuizen en kantoren vooral in de steden te bouwen kan de stad sterker en aantrekkelijker gemaakt worden. Het platteland wordt daarmee ontzien waardoor dit open en groen kan blijven. Nabij de steden komen plekken van groene topkwaliteit.

Beoordeling plan

Er zijn geen onderdelen van de Structuurvisie Randstad 2040 die een doorvertaling verlangen in voorliggend bestemmingsplan.

3.1.4. Inpassingsplan 'Randstad 380 kV-verbinding Beverwijk-Zoetermeer (Bleiswijk)

In de Randstad moet een nieuwe 380 kV-hoogspanningsverbinding worden gerealiseerd om in de toekomst voldoende capaciteit te kunnen bieden voor elektriciteitstransport in de regio. De hoogspanningsverbinding bestaat uit twee van elkaar te onderscheiden verbindingen. Het betreft de verbinding tussen Wateringen en Zoetermeer (Bleiswijk), de 'Zuidring', en de verbinding tussen Beverwijk en Zoetermeer, de 'Noordring'. Deze verbindingen zijn beide essentieel voor de leveringszekerheid in de Randstad. De twee verbindingen kunnen los van elkaar functioneren en worden door het 380 kV-transformatorstation bij Zoetermeer met elkaar verbonden. Het inpassingsplan 'Randstad 380 kV-verbinding Beverwijk-Zoetermeer (Bleiswijk)' biedt de juridisch-planologische basis voor de realisering van de Noordring (zie ook paragraaf 1.4).

Beoordeling plan / consequenties voor regels en procedures

Het nieuwe nutsvoorzieningsgebouw dat met voorliggend bestemmingsplan wordt mogelijk gemaakt, bevindt zich voor een deel op de gronden waarvoor het inpassingsplan is vastgesteld. Het inpassingsplan voorziet op deze locatie in de ondergrondse aanleg van een 150 kV hoogspanningsverbinding. In het inpassingsplan zijn de volgende bouwregels opgenomen:

- De oppervlakte van een gebouw mag ten hoogste 40 m² bedragen;
- De bouwhoogte van een gebouw mag ten hoogste 3 m bedragen;
- De bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, mag ten hoogste 2 m bedragen.

In het plan is een bevoegdheid opgenomen voor het afwijken van deze regels. Verder is een regeling opgenomen die er op ziet dat een omgevingsvergunning nodig is voor het

uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden. Om de nationale belangen die met het inpassingsplan zijn geborgd, niet te frustreren, worden de betreffende beschermende regelingen met ‘dubbelbestemmingen’ overgenomen in voorliggend bestemmingsplan. De consequentie van de dubbelbestemmingen is vervolgens wel dat, nadat het bestemmingsplan is vastgesteld, bij de aanvraag omgevingsvergunning voor het bouwen, ook een omgevingsvergunning nodig is voor:

- het afwijken bouwregels van de dubbelbestemming van het bestemmingsplan;
- het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden.

Er heeft afstemming plaatsgevonden met Tennet over de inpasbaarheid van het plan en de relatie met “Randstad 380”. De kabels van Tennet worden zodanig gelegd dat de stationsuitbreiding mogelijk is.

3.2. Provinciaal en regionaal beleid

3.2.1. Structuurvisie Noord-Holland 2040

De structuurvisie geeft de ruimtelijke ambities weer van de Provincie Noord-Holland. De provincie is veelzijdig met een aantal belangrijke economische motoren van Nederland, bruisende steden, natuurparken, het strand en open grasland vol weidevogels. Dit bijzondere karakter wil de provincie bewaken. Tegelijkertijd zijn er ontwikkelingen als globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp die een grote ruimtelijke impact hebben. In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schetst ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien. De provincie heeft drie hoofdbelangen, die samen de ruimtelijke hoofddoelstelling vormen van de provincie Noord-Holland. Deze drie hoofdbelangen zijn Ruimtelijke kwaliteit, Duurzaam Ruimtegebruik en Klimaatbestendigheid. Onder deze hoofdbelangen valt een twaalfal onderliggende provinciale ruimtelijke belangen. Deze belangen zijn uitgewerkt en hieraan zijn instrumenten gekoppeld die door de provincie worden ingezet om deze tot uitvoering te brengen. De aspecten die van toepassing zijn voor voorliggend plan worden hieronder kort toegelicht.

Duurzaam Ruimtegebruik - Algemeen

De provincie verstaat hieronder het plaatsen van de juiste functie op de juiste plek. De Provincie Noord-Holland wil steden optimaal benutten en de landschappen open houden, maar ook ruimte bieden aan de economie en woningbouw. De Provincie Noord-Holland streeft daarom naar verdere stedelijke verdichting en helpt gemeenten bij het optimaliseren van het gebruik van het bestaand bebouwd gebied, met name waar het gaat om bedrijventerreinen, ondergronds bouwen, hoogbouw, stationsomgevingen en knooppunten. Door demografische ontwikkelingen, zoals vergrijzing en krimp, is in dorpen sprake van grote ruimtelijke, economische en sociale dynamiek, waardoor de identiteit van de dorpen onder druk komt te staan. De Provincie wil een bijdrage leveren aan het versterken van de identiteit van de dorpen vanuit een duurzaam toekomstperspectief. Nieuwe ontwikkelingen buiten Bestaand Bebouwd Gebied zijn pas mogelijk indien er binnen Bestaand Bebouwd Gebied geen ruimte meer is en de noodzaak van de ontwikkeling is aangetoond.

Duurzaam Ruimtegebruik - Milieukwaliteit

Voor het realiseren van een duurzame milieukwaliteit is samenhang tussen ruimtelijke ordening en milieu belangrijk. Door milieukwaliteiten als externe veiligheid, bodem, geluid en geur en lucht integraal onderdeel te laten zijn van gebiedsontwikkelingen kunnen enerzijds milieuknelpunten opgelost en voorkomen worden en anderzijds kansen voor duurzaam ruimtegebruik en een verbeterde leefbaarheid worden benut.

Beoordeling plan

Het plan betreft de uitbreiding van een bestaande nutsvoorziening binnen Bestaand Bebouwd Gebied. Het bouwen binnen Bestaand Bebouwd Gebied sluit aan bij de provinciale beleidsdoelstellingen voor duurzaam ruimtegebruik.

3.2.2. Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie

De Provinciale ruimtelijke verordening geeft een beschrijving waaraan bestemmingsplannen en beheersverordeningen moeten voldoen. Met het in werking treden van de Wro zijn het streekplan als beleidsdocument en het goedkeuringsvereiste voor gemeentelijke bestemmingsplannen komen te vervallen. Voor het streekplan is de structuurvisie in de plaats gekomen, echter deze is uitsluitend zelfbindend voor de provincie. Voor de doorwerking van het in de structuurvisie vastgelegde beleid naar gemeenten toe heeft de provincie de beschikking gekregen over de zogenaamde provinciale verordening.

Deze verordening is het aangewezen instrument als het gaat om algemene regels omtrent de inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen. Wel zal hierin duidelijk het provinciaal belang naar voren moeten komen. Het uitgangspunt daarbij is dat de bevoegdheden ter doorwerking van het ruimtelijk beleid zoveel mogelijk proactief worden ingezet en het provinciale beleid daarbij zoveel mogelijk eenduidig wordt geregeld.

3.2.3. Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie 2010

In het kader van de invoering, per 1 juli 2008, van de nieuwe Wro heeft de provincie de mogelijkheid gekregen om een verordening vast te stellen met hierin de algemene regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. De Provincie Noord-Holland heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door het vaststellen van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie 2010 (PRVS). De PRVS vloeit voort uit het Uitvoeringsprogramma van de Provinciale Structuurvisie 2010. In dit uitvoeringsprogramma is aangegeven voor welke onderdelen van beleidsdoelstellingen (provinciale belangen) uit de structuurvisie de PRVS als algemene regel noodzakelijk is voor de doorwerking van het provinciale ruimtelijke beleid.

Bestaand Bebouwd Gebied (BBG)

De locatie ligt in gebied dat is aangemerkt als Bestaand Bebouwd Gebied.

Beoordeling plan

Het bouwplan brengt geen wijziging in de contouren van het BBG en houdt geen nieuw bedrijventerrein of kantoorgebied in. Er zijn geen bepalingen in de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie die een doorvertaling verlangen in voorliggend bestemmingsplan.

3.3. Gemeentelijk beleid

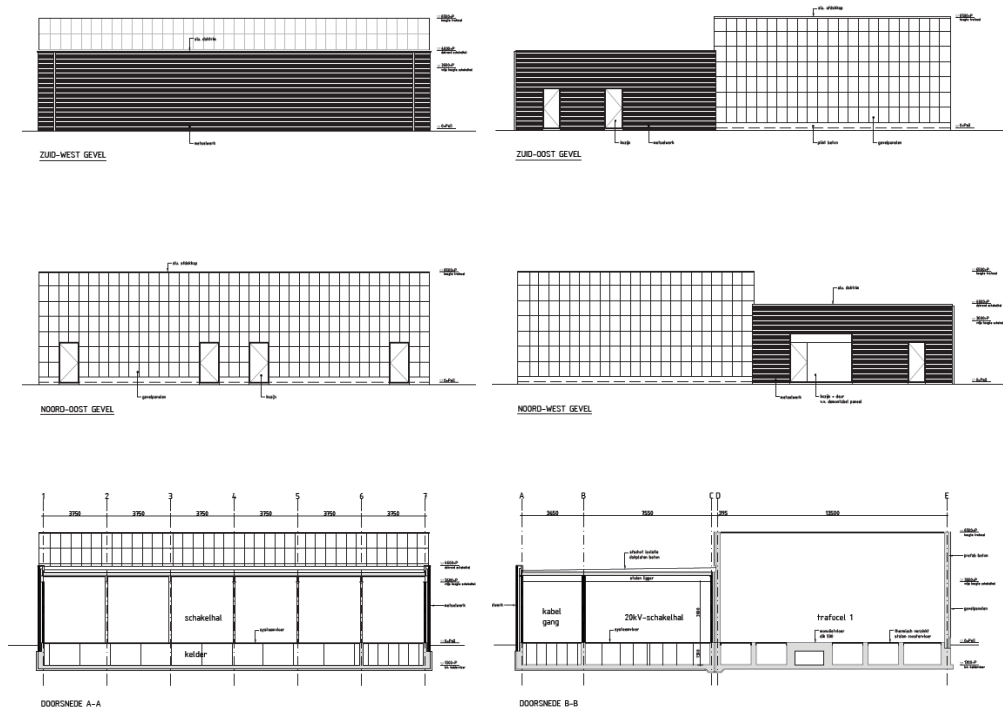
3.3.1. Structuurvisie Haarlemmermeer 2030

Met de structuurvisie zet de gemeente in op enkele speerpunten met aandacht voor sociale duurzaamheid en duurzaamheid. Voor voorliggend bestemmingsplan waarmee de uitbreiding van de bebouwing van een bestaande nutsvoorziening in de bebouwde kom van Hoofddorp wordt mogelijk gemaakt, is van belang dat het ruimtelijke beleid voor Hoofddorp gericht is op het versterken van de stedelijke kwaliteit. Hoofddorp profiteert van de hoge dynamiek in het oosten van de gemeente en de lage dynamiek in het westen van de gemeente en kenmerkt zich door goede bereikbaarheid, is economische sterk, kindvriendelijk en heeft voornamelijk woningen met een tuin. Verder geldt dat Haarlemmermeer de kwaliteiten en potenties van luchthaven Schiphol wil versterken op basis van een duurzame ontwikkeling met beperkt ruimtebeslag. Ook wil de gemeente de Schipholdriehoek, een gebied tussen de A4, de A5 en de A9, ontwikkelen. Dit alles is mede bepalend voor de vraag van energie, wat de aanleiding is voor voorliggend bestemmingsplan. Voor energie geldt dat in de komende dertig jaar grote veranderingen plaatsvinden. Lokale opwekking van energie, terugwinning van grondstoffen uit afval en afvalwater, maar ook elektrisch rijden zorgen de komende jaren voor ruimtelijke veranderingen.

bouw een schakelhal omvat voor 16 velden en 2 reservevelden op 20 kV. Het is de verwachting van de initiatiefnemer dat het 20 kV-net in de toekomst verder uitgebreid dient te worden als gevolg van de toenemende energievraag en ook een toename van energielevering in het net in de vorm van duurzame energie. Om dit te kunnen faciliteren, kunnen extra velden noodzakelijk zijn. Door een bouwhoogte toe te staan van maximaal 10 meter in plaats van 6,7 meter, kunnen deze worden gerealiseerd door het plaatsen van extra schakelruimte op de dan bestaande hal.

De ontgravingsdiepte voor de kelder bedraagt circa 1,6 m ten opzichte van het maaiveld.

De situering en footprint van het nieuwe gebouw wordt met het voorliggende bestemmingsplan geregeld met een nieuw bouwvlak.

Impressie gevelaanzichten en doorsneden nieuwbouw

4.2. Watercompensatie

In navolging van het beleid van de waterbeheerder, wordt de toename van het verharde oppervlakte in het plangebied, gecompenseerd door 186 m² extra wateroppervlak te creëren door in het plangebied de IJtocht gedeeltelijk met 2,3 m te verbreden. Verwezen wordt naar paragraaf 5.1.

4.3. Het gebruik en gevolgen bepalingen Wet geluidhinder

In de huidige situatie bevindt zich op het nutsvoorzieningsterrein een onderstation bestaande uit een drietal 150-50-10 kV transformatoren. Door de uitbreiding van het onderstation met twee 150-20 kV transformatoren, zal het maximaal gelijktijdig inschakelbaar elektrisch vermogen op deze locatie meer dan 200 MVA bedragen.

Gronden die bestemd worden voor transformatorstations, met niet in een gesloten gebouw ondergebrachte transformatoren, met een maximaal gelijktijdig in te schakelen elektrisch vermogen van 200 MVA of meer, zijn op grond van bijlage I van het Besluit omgevingsrecht (Onderdeel D onder 1 sub n juncto onderdeel C, categorie 20, onder 20.1, sub b) aangemerkt als “zoneplichtig industrieterrein” in de zin van de Wet geluidhinder. Onder “industrieterrein” in de zin van de Wet geluidhinder wordt een terrein verstaan voor vestiging van inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken. In artikel 40 van de Wet geluidhinder is hierover het volgende bepaald: *Indien bij de vaststelling van een bestemmingsplan aan gronden een zodanige bestemming wordt gegeven dat daardoor een industrieterrein ontstaat, wordt daarbij tevens een rond het betrokken terrein gelegen zone vastgesteld, waarbuiten de geluidsbelasting vanwege dat terrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan.* De gevolgtrekking van deze bepaling is dat door de uitbreiding van het bestaande onderstation met twee nieuwe transformatoren, het terrein waarop de open gebouwen met transformatoren zich bevinden, zoneplichtig wordt en er voor dit terrein een bestemmingsplan moet worden vastgesteld waarin de 50 dB(A) zone wordt vastgelegd. Voorliggend bestemmingsplan voorziet daarin. Voor de keuze van de ligging van de zone is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Hiervoor wordt verwezen naar de geluidsparagraaf van dit bestemmingsplan. Hieruit is op te maken dat de ligging van de zone een keuze betreft die is voorbehouden aan het bevoegd gezag. Voor dit bestemmingsplan is de keuze gemaakt om de zone op de perceelsgrens te leggen. Gevolg is dat ook de bestaande gebouwen op het perceel opnieuw worden bestemd. Hiervoor geldt dat de bestaande bouw- en gebruiksregels van het vigerende bestemmingsplan worden overgenomen in voorliggend bestemmingsplan.

4.4. Bestaande te beschermen waarden en belangen

Uitgangspunt voor voorliggend bestemmingsplan is het zoveel mogelijk bestendigen van de huidige vigerende dubbelbestemmingen waarmee aan een bepaald belang een bepaalde prioritering wordt toegekend. Wat dat betreft gelden momenteel een 3-tal dubbelbestemmingen voor het plangebied, namelijk:

- Een dubbelbestemming voor een aanwezige bovengrondse hoogspanningsverbinding;
- Een dubbelbestemming die de aanleg van een ondergrondse hoogspanningsverbinding mogelijk maakt;
- Een dubbelbestemming die toeziet op veiligheidsaspecten met het oog op het functioneren van Schiphol (Luchthavenindelingbesluit).

Voor de dubbelbestemming die verband houdt met het Luchthavenindelingbesluit (LIB) geldt dat deze nuttig en nodig is voor de digitale kenbaarheid van de belemmeringen die uit het LIB voortvloeien. Dat geldt ook nu voorliggend bestemmingsplan niet strijdig is met het LIB.

HOOFDSTUK 5: ONDERZOEK EN BEPERKINGEN

5.1. Water

5.1.1. Wet- en regelgeving

Europese Kaderrichtlijn Water

De kaderrichtlijn Water richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in het jaar 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt en dat er binnen heel Europa duurzaam wordt omgegaan met water.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Ook is via de Invoeringswet Waterwet de saneringsregeling voor waterbodems van de Wet bodembescherming overgebracht naar de Waterwet. Naast de Waterwet blijft de Waterschapswet als organieke wet voor de waterschappen bestaan. Met de Waterwet zijn Rijk, waterschappen, gemeenten en provincies beter uitgerust om wateroverlast, waterschaarste en waterverontreiniging tegen te gaan. Ook voorziet de wet in het toekennen van functies voor het gebruik van water zoals scheepvaart, drinkwatervoorziening, landbouw, industrie en recreatie. Afhankelijk van de functie worden eisen gesteld aan de kwaliteit en de inrichting van het watersysteem.

Het Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan geldt voor de planperiode 2009-2015 en is opgesteld op basis van de Waterwet. Het heeft voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie. Het Nationaal Waterplan formuleert een antwoord op ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie en economie en investeert in duurzaam waterbeheer.

Provinciaal waterplan Noord-Holland 2010-2015, "Beschermen, Benutten, Beleven en Beheren"

Klimaatbestendig waterbeheer speelt een centrale rol in het Waterplan Noord-Holland 2010-2015. Het plan is van toepassing op grond- en oppervlaktewater. Het Waterplan geeft de strategische waterdoelen tot 2040 en de concrete acties tot 2015. Een belangrijk middel voor het realiseren van deze waterdoelen is het via integrale gebiedsontwikkeling pro-actief zoeken naar kansrijke combinaties met veiligheid, economie, recreatie, landbouw, milieu, landschap, cultuur en natuur. In het Waterplan staan de ruimtelijke consequenties van het waterbeleid.

Waterbeheerplan 2010-2015 (Hoogheemraadschap van Rijnland)

Voor de planperiode 2010-2015 is het Waterbeheerplan (WBP) van Rijnland van toepassing. In dit plan geeft Rijnland aan wat haar ambities voor de komende planperiode zijn en welke maatregelen in het watersysteem worden getroffen. Het nieuwe WBP legt meer dan voorheen accent op uitvoering. De drie hoofddoelen zijn veiligheid tegen overstromingen, voldoende water en gezond water. Wat betreft veiligheid is

cruciaal dat de waterkeringen voldoende hoog en stevig zijn én blijven en dat rekening wordt gehouden met mogelijk toekomstige dijkverbeteringen. Wat betreft voldoende water gaat het erom het complete watersysteem goed in te richten, goed te beheren en goed te onderhouden. Daarbij wil Rijnland dat het watersysteem op orde en toekomstvast wordt gemaakt, rekening houdend met klimaatverandering. Immers, de verandering van het klimaat leidt naar verwachting tot meer lokale en heviger buien, perioden van langdurige droogte en zeespiegelrijzing. Het waterbeheerplan sorteert voor op deze ontwikkelingen.

Keur en Beleidsregels (Hoogheemraadschap van Rijnland)

In de meest recente Keur is ingespeeld op de totstandkoming van de Waterwet en daarmee verschuivende bevoegdheden in onderdelen van het waterbeheer. Verder zijn aan deze Keur bepalingen toegevoegd over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. De “Keur en Beleidsregels” maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland zijn taken als waterkwaliteits- en waterkwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebods- en verbodsbepalingen) voor waterkeringen, watergangen en andere waterstaatwerken. De Keur bevat verbodsbepalingen voor werken en werkzaamheden in of bij de bovengenoemde waterstaatwerken alsmede voor het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. Er kan een ontheffing worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren. Als Rijnland daarin toestemt, dan wordt dat geregeld in een Watervergunning. De Keur is daarmee een belangrijk middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen. In de Beleidsregels die bij de Keur horen is het beleid van Rijnland nader uitgewerkt. Datgene wat Rijnland zelf geregeld heeft in de Keur wordt niet extra geregeld in het bestemmingsplan. Wel moeten de uitgangspunten van beleid in het kader van een goede ruimtelijke ordening terugkomen in de onderbouwing van het bestemmingsplan.

Waterstructuurvisie (Hoogheemraadschap van Rijnland)

In de Waterstructuurvisie Haarlemmermeerpolder heeft het hoogheemraadschap het waterbeleid (een klimaatbestendig en robuust watersysteem) verder geconcretiseerd. Het watersysteem wordt vormgegeven volgens principes: flexibele peilen, hogere peilen, lijn/vlakvormig ontwerp en optimalisatie van de inrichting. Hierbij worden de belangen van de bestaande en nieuwe gebruiksfuncties zoveel mogelijk ondersteund. De eerste drie principes zijn met name van toepassing bij gewijzigd gebruik.

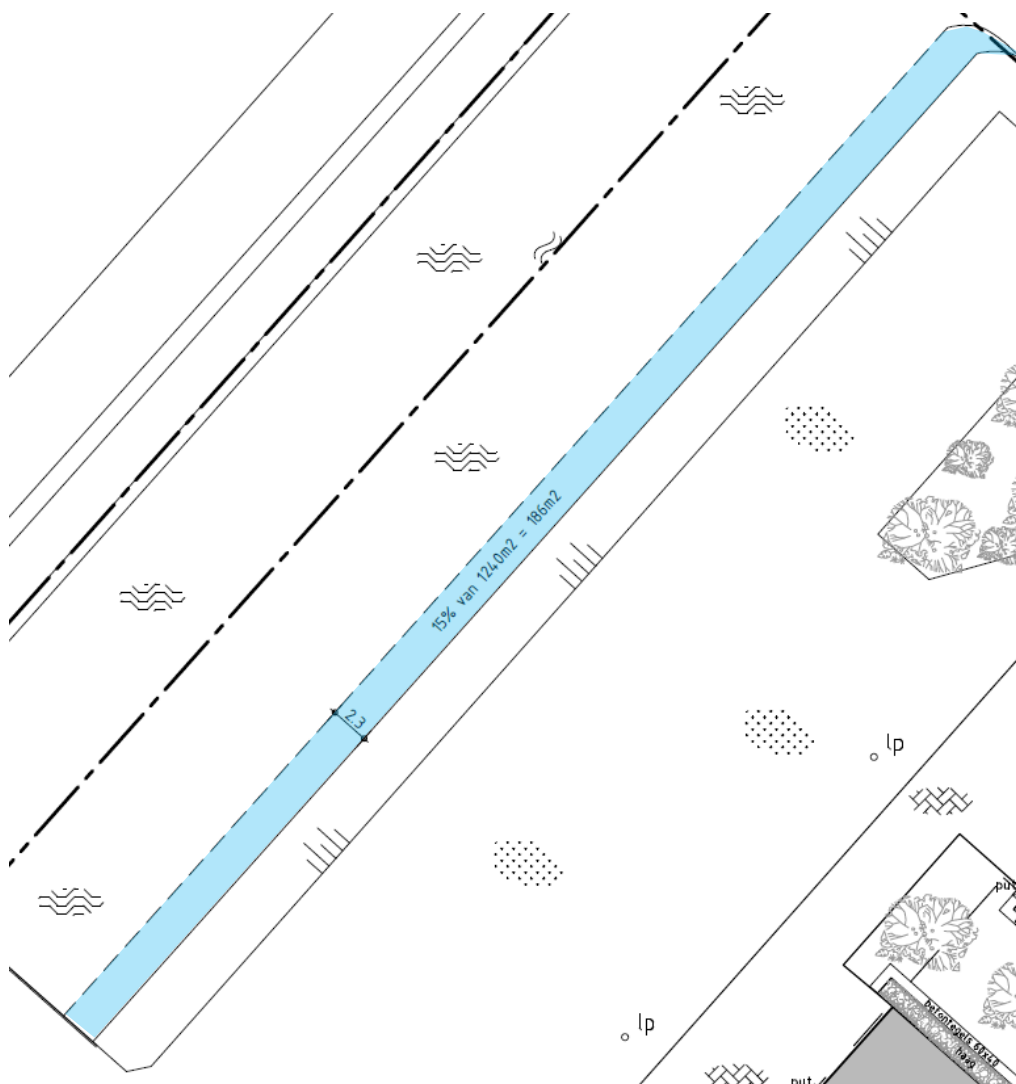
5.1.2. Onderzoek

Op 31 juli 2012 heeft overleg plaats gevonden tussen de initiatiefnemer en het hoogheemraadschap. Hieruit kwam het volgende naar voren:

- 15% watercompensatie aan de IJtocht;
- In het kader van de watervergunning zal een opbarstberekening uitgevoerd moeten worden;
- De aanleg van de kabels die het station verlaten, vergt nog nadere afstemming. Deze afstemming vindt plaats in samenspraak met het Randstad 380 kV project.

Consequenties voor het bestemmingsplan

In navolging van het beleid van de waterbeheerder, is de aanleg van extra oppervlakte water onderdeel van het plan. Dit door een gedeeltelijke verbreding van de IJtocht. De omvang bedraagt 15% van 1.240 m² = 186 m². Op navolgende afbeelding is de situering daarvan weergegeven, alsmede de omvang. Dit is een vergroting van een gedeelte van de kaart in paragraaf 4.1. Op de verbeelding wordt aan dit deel van het plangebied de bestemming Water toegekend.

Nieuw oppervlakte water ter compensatie van toename verhard oppervlakte

5.1.3. Conclusie

Door 15% van de toename van het verharde oppervlakte te compenseren middels het creëren van extra oppervlakte water in het plangebied, wordt voldaan aan de kwantitatieve beleidseisen van de waterbeheerder.

5.2. Bodem

5.2.1. Wet- en regelgeving

Het bodembeleid onderscheidt drie soorten grond en bodem met ieder hun eigen beleid en wet- en regelgeving:

- Sterk verontreinigde grond (boven interventiewaarden);
- Licht verontreinigde grond (boven streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden);
- Schone bodems (beneden streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden).

Voor alle typen grond speelt de Wet Bodembescherming, het Bouwstoffenbesluit (BsB) en de Vrijstellingsregeling grondverzet een rol. Indien gesaneerd moet worden, bestaan specifieke regels voor het bepalen van de terugsaneerwaarde en de milieuhygiënische kwaliteit van een aan te brengen leeflaag (zogenaamde bodemgebruikswaarden (BGW's). Bodemgebruikswaarden zijn een product van het functiegericht saneringsbeleid "Van Trechter naar Zeef". Sinds 2008 is het Besluit bodemkwaliteit van kracht. Dit besluit hanteert voor het toepassen van grond en bagger, een toets op de ontvangende bodem en aan de gebruiksfunctie. Tevens biedt het besluit meer mogelijkheden voor grondverzet.

5.2.2. Onderzoek

Voorliggend bestemmingsplan ziet op de uitbreiding van een bestaande nutsvoorziening. De functie van het terrein verandert derhalve niet. Volledigheidshalve is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd. Uit het onderzoek¹ blijkt dat de bovengrond ter plaatse van de voorgenomen werkzaamheden licht verontreinigd is met kobalt. De ondergrond bevat geen verhoogde gehalten van de onderzochte stoffen. Het grondwater is licht verontreinigd met 1,2-Dichloorethenen. Op het maaiveld en in het opgeboorde materiaal zijn geen asbestverdachte materialen aangetroffen. Het is voor de werkzaamheden niet noodzakelijk veiligheidsmaatregelen te nemen in relatie tot de verontreinigde grond. In het kader van de Wet bodembescherming is het niet noodzakelijk om een BUS-melding te verrichten of een (deel)saneringsplan op te stellen.

5.2.3. Conclusie

Het aspect "milieu hygiënische bodemkwaliteit" vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

5.3. Flora en fauna

5.3.1. Wet- en regelgeving

Vogel- en Habitatrichtlijn

De natuurbescherming is onderverdeeld in gebiedsbescherming en soortbescherming. De gebiedsbescherming vindt plaats via de Vogel- en Habitatrichtlijn, richtlijnen voor

¹ Rapport verkennend bodemonderzoek Leenderbos te Hoofddorp; Oranjewoud; kenmerk 249270-52; d.d. 15 augustus 2012

Natura 2000. Deze richtlijnen zijn uitgewerkt in nationale wetgeving en dus niet rechtstreeks van toepassing.

Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet (1998) regelt de bescherming van gebieden die in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn beschermd moeten worden. Alleen binnen die gebieden is de wet van toepassing.

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet regelt de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen die voorzien in een bescherming van vogel-, planten- en diersoorten en hun leefomgeving. Deze wet heeft niet alleen als doel de zeldzame plant- en diersoorten, maar alle in het wild voorkomende soorten in stand te houden. De planten en dieren kunnen op drie manieren beschermd worden: de soort beschermen, de leefomgeving beschermen en schadelijke handelingen verbieden.

De Flora- en faunawet is een raamwet en werkt volgens het "nee-tenzij" principe. Alle flora en fauna is in beginsel beschermd. Bij algemene maatregel van bestuur worden beschermde planten- en diersoorten aangewezen. De wet geeft aan dat het verboden is beschermde inheemse planten te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te onwortelen of op een andere manier van hun groeiplaats te verwijderen. Tevens is het verboden om de beschermde dieren te doden, te verwonden, te vangen, opzettelijk te verontrusten, nesten, hollen of andere voortplantings- of vaste rust of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, weg te nemen of te verstoren.

5.3.2. Onderzoek

Door Liandon is in juli 2012 een bureaustudie² uitgevoerd. Uit de studie blijkt het volgende voor wat betreft gebiedsbescherming en soortbescherming:

Gebiedsbescherming - Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet 1998 regelt onder andere de bescherming van Natura 2000-gebieden. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is Kennemerland-Zuid. Het ligt op meer dan 3,5 kilometer van het werkgebied. In dit Natura 2000-gebied zijn doelstellingen geformuleerd voor verschillende duinvegetaties en de nauwe korfslak. Het Natura 2000-gebied ligt daarmee buiten de invloedssfeer van de werkzaamheden op het onderstation.

Gebiedsbescherming - Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is een robuust netwerk van natuurgebieden en tussenliggende verbindingzones. Het plangebied ligt geheel buiten de Ecologische Hoofdstructuur zoals deze is vastgesteld in de Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie van Noord-Holland op 21 juni 2010. Gebieden die onderdeel zijn van de EHS liggen op meer dan 700 meter van het onderstation en bevinden zich buiten de invloedssfeer van de werkzaamheden.

² Bureaustudie flora en fauna OS Haarlemmermeer; Liandon; kenmerk RLO 476-SOM; d.d. 13 juli 2012

Soortbescherming – biotoop ‘gebouwen’

In het plangebied bevinden zich bestaande gebouwen. Aan de bestaande gebouwen worden geen werkzaamheden uitgevoerd. Voor het thans onbebouwde deel van het terrein geldt dat de beoogde werkzaamheden buiten het voortplantingsseizoen plaats zullen vinden. Eventuele aanwezige verblijfplaatsen of nesten worden niet verstoord of vernietigd.

Soortbescherming – biotoop ‘gazon’

Het gazon in het plangebied wordt zeven keer per jaar gemaaid. Het voorkomen van beschermde flora is daarmee uitgesloten. Omdat de werkzaamheden worden uitgevoerd buiten de voortplantingsperiode, zullen geen eventueel aanwezige grondbroedende vogels worden verstoord.

Soortbescherming – biotoop ‘bosschage’

De bosschage aan de noord-oostpunt van het terrein kán broedgelegenheid bieden aan kleine zangvogels. Afhankelijk van de hoogteverschillen en grondwaterstand kan deze ruigte ook voor konijnen en ander kleine zoogdieren interessant zijn. Er vinden echter geen werkzaamheden plaats in de buurt van de bosschage, daarnaast vinden de werkzaamheden plaats buiten het voortplantingsseizoen. Er vindt geen verstoring of vernietiging van verblijfplaatsen plaats.

Soortbescherming – sloot en oever

Om de toename aan verhard oppervlak te compenseren, wordt de oever binnenwaarts verlegd. Dat betekent dat de oever en de waterbodem worden vergraven. De oever wordt minder vaak gemaaid en het onderhoud aan de watergang vindt ook minder intensief plaats. De oever kan broedgelegenheid bieden aan bijvoorbeeld wilde eenden of ganzen. Mogelijk zou een soort als rietorchis (tabel 1) in de oeverzone kunnen groeien. Op basis van de karakteristieken van de watergang is mogelijk leefgebied aanwezig van soorten als kleine modderkruiper (tabel 2) en/of bittervoorn (tabel 3). Ook voor algemeen voorkomende amfibiesoorten als bruine kikker en gewone pad (beiden tabel 1) biedt de watergang en oeverzone leef- en voortplantingsbiotoop. De werkzaamheden aan de watergang kunnen deze leefgebieden tijdelijk verstoren en tijdelijk ongeschikt maken. De werkzaamheden vinden plaats buiten de voortplantingsperiode, waarmee door een zorgvuldige manier van werken kan worden gegarandeerd dat geen (blijvende) schade aan het leefgebied wordt toegebracht.

Afweging en consequenties

Het Natura 2000-gebied Kennemerland-Zuid en de Ecologische Hoofdstructuur van de provincie Noord-Holland, liggen buiten de invloedssfeer van de werkzaamheden op het onderstation in Hoofddorp. Op en rondom het werkterrein kán zich leefgebied van (zwaardere) beschermde soorten bevinden. Een zorgvuldige voorbereiding van het werk kan voorkomen dat verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet worden overtreden. Gezien het karakter van het gebied en de aard van de werkzaamheden ziet het te volgen stappenplan er als volgt uit:

Mei-Juni 2014.

Inventarisatie vaatplanten, vis en amfibieën thv de te vergraven watergang. Hiermee komt vast te staan of er beschermde soorten in de watergang of op de oever voorkomen die tbv de compensatie voor de toename van het verhard oppervlak moet worden vergraven. Komen beschermde soorten voor, dan kan in een ecologisch werkprotocol worden uitgewerkt welke maatregelen getroffen kunnen worden om te voorkomen dat verbodsbepalingen worden overtreden. Doordat het onderzoek een jaar voorafgaand aan de geplande start van de werkzaamheden wordt uitgevoerd, is voldoende gelegenheid om een werkmethode en planning uit te denken waarmee de garantie bestaat dat verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet niet worden overtreden. Er zal dan geen ontheffing nodig zijn.

5.3.3. Conclusie

Met inachtneming van de geplande werkzaamheden en het werken volgens een economisch werkprotocol is het bestemmingsplan uitvoerbaar voor wat betreft het aspect 'flora en fauna'.

5.4. Cultuurhistorie en archeologie

5.4.1. Wet- en regelgeving

Nederland tekende in 1992 het Verdrag van Malta dat de omgang met het Europees archeologisch erfgoed regelt. Aanleiding voor dit verdrag was dat het Europese archeologische erfgoed in toenemende mate bedreigd werd. Niet alleen door natuurlijke processen of ondeskundig gebruik van het bodemarchief, maar ook door ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening.

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'. Het archeologisch bodemarchief is de grootste bron voor de geschiedenis van Nederland. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van dit erfgoed in situ (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden.

De Beleidsnota Cultureel Erfgoed Gemeente Haarlemmermeer gaat in een breed kader in op cultuurhistorie in de gemeente Haarlemmermeer. Het monumentenbeleid en het archeologiebeleid in algemene zin komt in deze nota aan bod. Binnen het gemeentelijk monumentenbeleid is een belangrijke taak weggelegd voor de monumentencommissie. De taak van de monumentencommissie is omschreven in de gemeentelijke monumentenverordening. In de Nota Ruimtelijk Beleid en Archeologie Haarlemmermeer wordt uiteengezet hoe de gemeente omgaat met de archeologische zorgplicht (bescherming van het bodemarchief) in ruimtelijke plannen en bij vergunningverlening.

5.4.2. Inventarisatie

Het plan is getoetst aan de beleidsnota "Erfgoed op de kaart, Nota beleid cultureel Erfgoed Haarlemmermeer" van 14 december 2010. Uit de nota blijkt dat het plangebied is gelegen in een zone van de derde categorie. Dit betekent dat archeologisch onderzoek noodzakelijk is bij een bodemverstoring van meer dan 10.000 m². De geplande bodemverstoring is aanzienlijk kleiner van omvang. Het uitvoeren van archeologisch onderzoek is daarom niet noodzakelijk. Verder zijn in het plangebied en in de omgeving van het plangebied geen cultuurhistorische waarden aanwezig die als gevolg van de uitbreiding van het onderstation worden verstoord.

5.4.3. Conclusie

Het aspect "archeologie en cultuurhistorie" vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.5. Geluid

5.5.1. Wet- en regelgeving

Wegverkeerslawaaai

In de Wet geluidhinder is bepaald dat het bevoegd gezag bij vaststelling van een bestemmingsplan de wettelijke grenswaarden in acht moet nemen. Toetsing aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting van de Wet geluidhinder vindt plaats per weg. Het geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer dient op de gevels van nieuwe (of te wijzigen) woningen in de geluidszone van een weg te voldoen aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting (voorheen: voorkeursgrenswaarde). Deze bedraagt 48 dB. Indien dit geluidsniveau wordt overschreden kan de gemeente een hoger geluidsniveau toestaan de zogenaamde "Hogere waarde". De Hogere waarde mag enkel worden verleend indien uit akoestisch onderzoek is gebleken dat bron-, overdrachts- of gevelmaatregelen om het geluidsniveau terug of onder de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting te brengen niet mogelijk is. Aan de Hogere waarde is een maximum verbonden. Voor de nieuwbouw van woningen in binnenstedelijke situaties is dit 63 dB en in buitenstedelijke situaties is dit 53 dB. Deze niveaus zijn na aftrek van de correctie conform artikel 110g van de Wet geluidhinder.³

Industrielawaai

Op basis van artikel 40 van de Wet geluidhinder kunnen (delen van) industrieterreinen worden aangewezen als gezoneerd industrieterrein met een zonegrens. Dit betreft industrieterreinen waarop zich gronden bevinden die zijn aangewezen voor mogelijke vestiging van zogenaamde 'zwarte lawaaimakers' als genoemd in artikel 41 lid 3 van de

³ Conform artikel 110g mag een correctie worden toegepast op het berekende geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer. Voor wegen waar 70 km/uur of harder gereden mag worden is de aftrek 2 dB en voor de overige wegen 5 dB. De wettelijk toegestane snelheid is hier van belang. Voor wegen met een snelheidsregime van 30 km/uur geldt geen aftrek aangezien deze wegen geen zone hebben en hierdoor niet onder de werkingssfeer van de Wet geluidhinder vallen. Enkel bij toetsing in het kader van het aspect "goede ruimtelijke ordening" wordt ten behoeve van een goede beoordeling de aftrek wel toegepast.

Wet geluidhinder en artikel 2.1 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht. Buiten de zonegrens mag de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB niet te boven gaan. De op 1 januari 2007 geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelastingen voor woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen – vastgelegd in eerder genomen besluiten – blijven gelden.

Zoals in de planbeschrijving in paragraaf 4.3 al is aangegeven, dient een geluidzone ex artikel 40 van de Wet geluidhinder rondom het station te worden vastgesteld omdat het elektrisch vermogen op het terrein een bepaalde omvang bereikt (meer dan 200 MVA). De geluidzone is gedefinieerd als het gebied waarbuiten de geluidbelasting vanwege het industrieterrein in de zin van de Wet geluidhinder, de waarde van 50 dB(A) niet mag overschrijden. Binnen de 50 dB(A) contour is nieuwbouw van geluidgevoelige bestemmingen niet zonder meer mogelijk.

Luchtverkeerslawaaï

Op grond van artikel 8.30a van de Wet luchtvaart stelt de minister elk vijfde kalenderjaar een geluidsbelastingkaart vast. Die heeft betrekking op de geluidsbelasting (overdag (Lden) en 's nachts (Lnight)) veroorzaakt door de luchthaven op woningen en bij Algemene Maatregel van Bestuur aan te wijzen categorieën van andere geluidgevoelige gebouwen.

5.5.2. Onderzoek

In augustus 2012 is door Westerveld Advies B.V. een akoestisch onderzoek⁴ verricht in verband met de beoogde uitbreiding van het bestaande transformatorstation. Het akoestisch onderzoek geeft inzicht in de ligging van de betreffende 50 dB(A) contour voor de representatieve nieuwe bedrijfssituatie. Uit het onderzoek blijkt dat de 50dB(A) contour niet buiten de perceelgrenzen ligt. Voor dit bestemmingsplan betekent dit het volgende:

- Het gebruik van de gronden voor nutsvoorzieningen wordt met voorliggend bestemmingsplan gecontinueerd;
- Het plan maakt geen nieuwe hindergevoelige bestemmingen mogelijk;
- Er is geen strijd met wettelijke geluidsbepalingen betreffende de in de omgeving aanwezige hindergevoelige bestemmingen;
- Gezien de bepalingen van artikel 40 van de Wet geluidhinder moet een 50 dB(A) zone worden vastgesteld. Omdat de 50 dB(A) contour niet voorbij de perceelgrenzen reikt, wordt er voor gekozen de 50 dB(A)-zone op de perceelgrens te leggen.

Voor de fase na het bestemmingsplan gelden de volgende aandachtspunten:

- De uitbreiding van het trafostation dient in het kader van de WABO en Wet milieubeheer te worden getoetst aan het BBT-beginsel (Best Beschikbare Techniek). Hierbij dient deze te voldoen aan de best bestaande technieken. De transformatoren zijn niet voorzien van een koelsysteem. De koeling wordt gerealiseerd door een open constructie (gebouw zonder dak) waarin de transformatoren zijn opgesteld. De vraag

⁴ Akoestisch Onderzoek V1 in het kader van de geluidzonering ex artikel 40 Wgh van het 150 kV station "Haarlemmermeer"; Westerveld Advies; kenmerk 2134 SB – xx WO 004-14-08-12 V1; d.d. 14 augustus 2012

is, mede gelet op het feit dat het geproduceerde geluidsniveau ongelimiteerd naar buiten kan treden, of hier sprake is van BBT. Indien toetsing aan het BBT-beginsel uitwijst dat een gesloten constructie als standaard kan worden aangeduid kan deze verplichting worden opgelegd. Hiervoor geldt het volgende:

- Het is technisch mogelijk om een dak te plaatsen op de transformatorruimtes. Hiermee wordt het geluid gedempt. De transformatoren produceren echter zoveel warmte, dat koeling noodzakelijk is. In het ontwerp vindt koeling overdag plaats door middel van koelers aan de transformatoren. Hierbij worden de transformatoren door middel van lucht onder druk gekoeld. 's Nachts vindt koeling aan de lucht plaats zonder dat deze onder druk wordt gezet (ONAN). De betrouwbaarheid en leveringszekerheid van de transformatoren is van groot belang. Stroomuitval in een gebied leidt tot hoge maatschappelijke kosten. Transformatorstations worden zodanig ontworpen dat het risico op stroomuitval zo klein mogelijk is en dat de installaties een lange levensduur hebben. Het installeren van een koelsysteem die een afgesloten ruimte koelt waarbinnen een 150/20 kV transformator is gesitueerd, leidt tot risico's. Dergelijke installaties hebben een relatief korte levensduur en zijn storingsgevoelig. Hierdoor wordt het risico op stroomuitval en eventueel brand groter. Daarom wordt bij transformatoren die veel warmte produceren geen dak geplaatst, maar vindt koeling plaats via de lucht.
- Bevoegd gezag in deze is gemeente Haarlemmermeer. De inrichting is geen IPCC inrichting of inrichting die valt onder BRZO (Besluit Risico's Zware Ongevallen);

5.5.3. Conclusie

Als gevolg van artikel 40 van de Wet geluidhinder dient een bestemmingsplan te worden vastgesteld waarin de zone is geregeld waarbinnen geluidgevoelige bestemmingen niet zijn toegestaan en waarbuiten het geluidniveau niet hoger mag zijn dan 50 dB(A).

5.6. Lucht

5.6.1. Wet- en regelgeving

Wet luchtkwaliteit

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit. De hoofdlijnen van deze wet zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. De luchtregelgeving is uitgewerkt in een aantal AMvB's en Ministeriele Regelingen.

Wet milieubeheer

In bijlage II van de Wet milieubeheer zijn voor de volgende stoffen grenswaarden voor de concentratie in de buitenlucht opgenomen: stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), koolmonoxide (CO). Uit metingen van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit en berekeningen van het Milieu en Natuur Planbureau blijkt dat aan de grenswaarden voor benzeen, zwaveldioxide, lood en koolmonoxide al geruime tijd in (nagenoeg) geheel Nederland wordt voldaan. In de Nederlandse situatie leveren alleen de concentraties stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) problemen op in relatie tot de wettelijke normen.

De wijze waarop het aspect luchtkwaliteit in acht genomen dient te worden bij planvorming is geregeld in artikel 5.16 en 5.16a van de Wet milieubeheer. Op basis van deze wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- Grenswaarden uit bijlage II van de Wet milieubeheer worden niet overschreden, of
- Per saldo verbetert de luchtkwaliteit of blijft tenminste gelijk, of
- Het initiatief draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtkwaliteit (aan concentratie PM_{10} en NO_2)⁵, of
- Het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)⁶.

In aanvulling op het bovenstaande toetsingskader stelt de AMvB 'Gevoelige Bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)' dat bij de voorgenomen realisering van gevoelige bestemmingen, zoals scholen, kinderdagverblijven, verzorgingshuizen ed. op een locatie binnen 300 meter vanaf de rand van rijkswegen of binnen 50 meter vanaf de rand van provinciale wegen, moet worden onderzocht of op die locaties sprake is van een daadwerkelijke of een dreigende overschrijding van de grenswaarden voor PM_{10} en/of NO_2 . Blijkt uit het onderzoek dat sprake is van zo'n (dreigende) overschrijding, dan mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Het maakt voor de vestiging van gevoelige bestemmingen niet uit of het deel uitmaakt van 'niet in betekenende mate' projecten of 'in betekenende mate' projecten. De AMvB 'Gevoelige Bestemmingen' moet in beide gevallen worden nageleefd.

5.6.2. Onderzoek

Het initiatief betreft geen 'gevoelige bestemming'. De verkeersaantrekkende werking van de locatie verandert door de uitbreiding van het onderstation niet noemenswaardig. Het plan is daarmee van dien aard dat het een "niet in betekenende mate project" betreft.

5.6.3. Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

⁵ De AMvB 'Niet In Betekenende Mate bijdragen' legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3%-grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van stikstofdioxide (NO_2) of fijn stof (PM_{10}). Dit komt overeen met $1,2 \mu g/m^3$ voor zowel stikstofdioxide als fijn stof. Voor dergelijke projecten hoeft geen luchtkwaliteitonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan normen niet nodig.

⁶ Sinds 1 augustus 2009 is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) van kracht. Met het NSL is in 2005 gestart omdat Nederland niet tijdig aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit kon voldoen. Nederland heeft een plan gemaakt waaruit duidelijk wordt hoe de grenswaarden wel worden bereikt. In het NSL zijn allerlei grote projecten opgenomen die men wil uitvoeren samen met maatregelen die worden uitgevoerd om de concentratiebijdrages van deze grote projecten te compenseren. De concentratiebijdrage van NIBM-projecten wordt tevens gecompenseerd door deze maatregelen. Voor de projecten die in het NSL zijn opgenomen, hoeft geen luchtkwaliteitonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan de normen niet nodig.

5.7. Externe veiligheid

5.7.1. Wet- en regelgeving

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid voor de omgeving van een inrichting met gevaarlijke stoffen en/of transport van gevaarlijke stoffen. Elk nieuw ruimtelijk plan moet volgens de Wet ruimtelijke ordening getoetst worden aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico.

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen, zoals deze op dit moment luiden (REVI II)' zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen vastgelegd. Denk hierbij aan risico's van onder andere tankstations met LPG, gevaarlijke stoffen (PGS-15)-opslagplaatsen en ammoniakkoelinstallaties

De normstelling voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (voor zowel weg, spoor als water) is gebaseerd op de Nota Risico Normering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (RNVGS) (2006). De nota heeft geen wettelijk bindende werking maar is niet vrijblijvend. Een voorstel voor een wettelijke regeling voor vervoer van gevaarlijke stoffen is in voorbereiding.

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Dit besluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

5.7.2. Onderzoek

Aan de westzijde van de IJtocht ligt een gasleiding (diameter 219 mm, druk 8 bar). Voorliggend bestemmingsplan ziet toe op uitbreiding van een bestaand onderstation. De nieuwbouw betreft geen kwetsbaar object en/of Bevi-inrichting en ligt op ruime afstand van gasleiding langs de IJtocht.

5.7.3. Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.8. Geur

Het algemene uitgangspunt van het Nederlandse geurbeleid is het voorkomen van nieuwe hinder. Als er geen hinder is, hoeven er geen maatregelen getroffen te worden. De mate van hinder die nog acceptabel is moet worden vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan t.a.v. de Wet milieubeheer.

5.8.1. Onderzoek

Het initiatief betreft geen 'hindergevoelig object'. Ook veroorzaakt de voorziening geen geurhinder.

5.8.2. Conclusie

Het aspect geurhinder vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.9. Licht

In de wetgeving is geen strikte duidelijke normering aanwezig. Er is wel beleid/toetsingskader met betrekking tot lichthinder. Het beleid ten aanzien van licht is opgenomen in:

- Nota ruimte; ruimte voor ontwikkeling, deel 4;
- Natuur voor mensen, mensen voor natuur; nota natuur, bos en landschap in de 21e eeuw;
- Meerjarenprogramma vitaal platteland.

Marktpartijen, provincies, gemeenten en de minister van I&M maken afspraken in het kader van de taskforce verlichting.

De kern van het beleid ten aanzien van licht is dat donkerte hoort tot een van de kernkwaliteiten van het landschap onder het kopje belevingskwaliteit. Het rijksbeleid is gericht op het in beeld brengen, realiseren en veiligstellen van de gewenste leefomgevingkwaliteit door het terugdringen van verstoring door activiteiten op het platteland (geluid, licht, stank). Ook worden het gebruik van energiezuinige (straat)verlichting bij gemeenten en provincies bevordert met behoud van kwaliteit en (verkeers)veiligheid.

5.9.1. Onderzoek

Het initiatief betreft geen 'hindergevoelig object'. Ook veroorzaakt de voorziening geen lichthinder.

5.9.2. Conclusie

Het aspect licht vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.10. Milieuzoneringen

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan dient de invloed van bestaande (of nieuw te vestigen) bedrijvigheid op de leefomgeving afgewogen te worden. Door middel van milieuzonering dient een ruimtelijke scheiding te worden aangebracht tussen milieubelastende functies (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals wonen). De VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering (2009) geeft richtlijnen voor de in acht te nemen afstanden. Deze afstanden worden gemeten tussen de grens van de bestemming die bedrijven/milieubelastende activiteiten toestaat en de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het ruimtelijk plan mogelijk is.

5.10.1. Onderzoek

Beoordeling aan de hand van VNG-publicatie

Voorliggend plan ziet toe op de uitbreiding van een bestaand onderstation waardoor het elektrisch vermogen van de transformatoren op het terrein hoger wordt dan 200 MVA. In de VNG-publicatie "Bedrijven en milieuzonering" worden elektriciteitsdistributiebedrijven met een transformatorvermogen van 200-1.000 MVA aangemerkt als een categorie 4.2 bedrijf met een indicatieve richtafstand van 300 meter. Het aspect geluid is de maatgevende (potentiele) hinderaspect die bepalend is voor deze maat. Binnen de indicatieve richtafstand bevinden zich hindergevoelige bestemmingen. De meest nabijgelegen woning ligt op meer dan 140 meter van het nutsvoorzieningsterrein. Op meer dan 50 meter ligt een kinderdagverblijf. Om te bepalen of de locatie geschikt is voor het beoogde gebruik, is gebruik gemaakt van het door Westerveld Advies uitgevoerde akoestisch onderzoek naar de representatieve bedrijfssituatie (zie paragraaf 5.5). Onderzocht is de worst-case situatie waarin alle transformatoren aan zijn. Dit zal in de praktijk niet gebeuren. Uit het onderzoek van deze denkbeeldige 'worst-case' situatie blijkt dat de ligging van de 50 dB(A) geluidscontour niet voorbij de perceelsgrenzen van het nutsvoorzieningsterrein reikt. De gevelbelasting ter plaatse van de onderzochte meest nabijgelegen hindergevoelige bestemmingen is veel lager. Geconcludeerd wordt dan ook dat ter plaatse van de meest nabijgelegen hindergevoelige bestemmingen geen sprake zal zijn van een onaanvaardbaar geluidsniveau en dat het bestaande nutsvoorzieningsterrein derhalve geschikt is voor het nieuwe beoogde gebruik.

Beoordeling Electromagnetisme (EMC)

De Europese Unie heeft - in een aanbeveling (1999/519/EG) - een referentieniveau van 100 microtesla voor bescherming van leden van de bevolking vastgelegd. Deze waarde wordt in Nederland op voor het publiek toegankelijke plaatsen niet overschreden, ook niet in de buurt van hoogspanningslijnen. Het voorzorgbeleid van het ministerie van VROM zoals dat is vastgelegd in het beleidsadvies uit 2005, gaat een stap verder. Gemeenten en netbeheerders wordt geadviseerd nieuwe situaties te voorkomen waarin kinderen langdurig worden blootgesteld aan een veldsterkte die (jaargemiddeld) hoger is dan 0,4 microtesla. In navolging hiervan is door Liandon in maart 2014 onderzoek⁷ verricht naar de ligging van de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone rondom het hoogspanningsstation, voor zowel de bestaande situatie, als de nieuwe situatie. In het onderzoek naar de nieuwe situatie zijn zowel de aanpassingen van het hoogspanningsstation betrokken die reeds in planologisch-juridisch opzicht mogelijk zijn gemaakt middels het inpassingsplan Randstad 380 kV verbinding Beverwijk – Zoetermeer (Bleiswijk) (zie paragraaf 1.4), als de aanpassing waar voorliggend bestemmingsplan op toeziet (zie planbeschrijving in paragraaf 4.1). Uit het rapport is op te maken dat de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone in de bestaande situatie zich flink verder uitstrekt dan tot de bebouwing van het hoogspanningsstation (zie navolgende afbeelding, afkomstig uit het rapport), met name aan de zuidwestelijke en westelijke zijde van het hoogspanningsstation. Dit wordt toegeschreven aan de bovengrondse hoogspanningslijn. In de bestaande situatie bevinden zich meerdere gevoelige bestemmingen binnen de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone. In

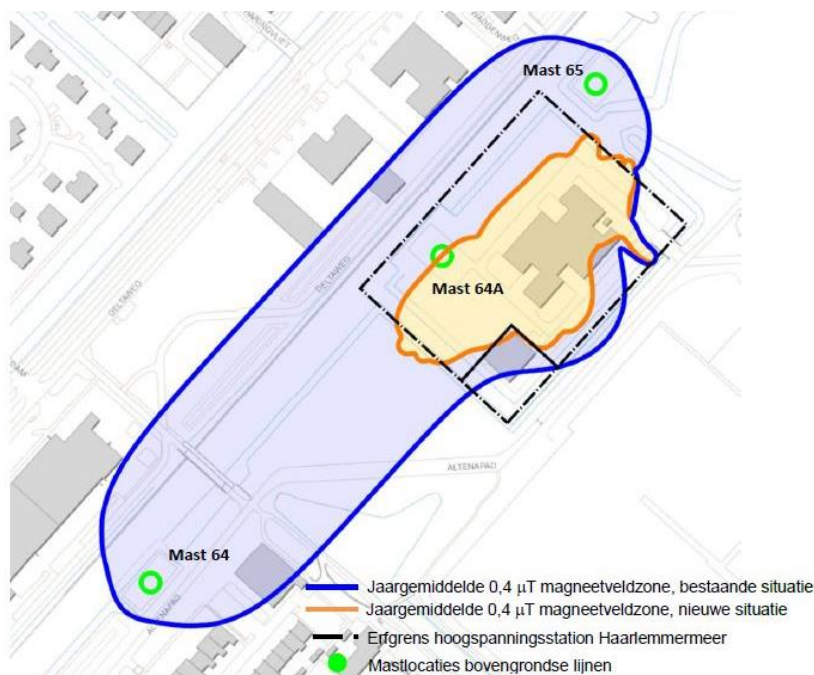
⁷ *Hoogspanningsstation Haarlemmermeer Analyse magneetveldzone; Liandon; Documentnummer RTO0222FM21032014; d.d. 21 maart 2014*

de nieuwe situatie is de bovengrondse hoogspanningslijn geamoveerd en vervangen door ondergrondse kabelcircuits. Dit heeft een significant effect op de omvang van de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone, waardoor er in de nieuwe situatie geen gevoelige bestemmingen meer binnen deze zone liggen. Geconcludeerd wordt dat de verscheidene aanpassingen bij het hoogspanningsstation, waaronder de aanpassingen waar voorliggend bestemmingsplan op toeziet, zorgen voor een verbetering van het woon- en leefklimaat ter plaatse en dat er in de toekomstige situatie geen gevoelige bestemmingen binnen de jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone aanwezig zijn.

5.10.2. Conclusie

Het aspect milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.11. Luchtvaartverkeer

jaargemiddelde 0,4 µT magneetveldzone van hoogspanningsstation Haarlemmermeer, bestaande en nieuwe situatie

5.11.1. Wet- en regelgeving

Het Luchthavenindelingbesluit (LIB) bevat ruimtelijke maatregelen op rijksniveau die verband houden met de luchthaven Schiphol. Het Luchthavenverkeerbesluit is gericht op de beheersing van de belasting van het milieu door het luchthavenluchtverkeer. Tezamen vormen deze besluiten een uitwerking van het hoofdstuk 8 van de Wet luchtvaart.

5.11.2. Inventarisatie

Het LIB legt het beperkingengebied en het luchthavengebied vast. Indien het plangebied gelegen is binnen het beperkingengebied gelden beperkingen met het oog op veiligheid en milieu. Er zal overleg moeten plaatsvinden met de VROM-inspectie, de inspectie

Verkeer en Water en de Luchtverkeersleiding Nederland. Het gaat daarbij om afwegingen die moeten worden gemaakt met betrekking tot hoogtebeperkingen, beperkingen bij het toelaten van functies (bestemmingen), het voorkomen van geluidhinder en het voorkomen van het aantrekken van vogels.

Beperkingengebied Bebouwing

Het plangebied valt niet binnen het gebied met sloopzones, individuele risico contour of 58 dB(A) Lden contour.

Hoogtebeperkingen

Voor het plangebied geldt conform het LIB een maximale bebouwingshoogte (gerelateerd aan de referentiehoogte van Schiphol van -4.00 m NAP). Hoger bouwen is mogelijk met een ontheffing, na afweging door de VROM-inspectie, de inspectie Verkeer en Waterstaat en de Luchtverkeersleiding Nederland.

Het plangebied valt voor het grootste deel in het Bouwhoogtebeperkingen gebied met Hoogtebeperking – Hoogte tussen de 80 en 100 meter. In de bestaande situatie komen geen hoogtes voor die strijdig zijn met het LIB. Maximaal toegestaan zijn masten en de kabels van hoogspanningsverbindingen tot een hoogte van 40 meter. Het voorliggende bestemmingsplan neemt deze bepaling over. Verder geldt dat het nieuwe gebouw op het terrein maximaal 10 meter hoog wordt. Er is derhalve geen strijdigheid met het LIB. De bouwregels in het bestemmingsplan zullen met de op te nemen hoogtebeperkingen daar ook op toezien.

Vogelbeperkingengebied

Het plangebied valt binnen het gebied dat beperkingen oplegt ten aanzien van vogelaantrekkende bestemmingen. In het LIB worden genoemd: industrie in de voedingssector met extramurale opslag of overslag, viskwekerijen, opslag of verwerking van afvalstoffen, natuurreservaten en vogelreservaten, moerasgebieden en oppervlaktewater groter dan 3 hectare. Dit laatste geldt voor nieuw aan te leggen water. Binnen het plangebied worden geen nieuwe ontwikkelingen voorzien waarvoor het LIB beperkingen oplegt. De bestaande situatie levert evenmin strijdige situaties op.

5.11.3. Conclusie

Ondanks de op het plangebied van toepassing zijnde beperkingengebieden uit het LIB zijn er geen belemmeringen aanwezig voor het voorliggende bestemmingsplan. Bouwregels die toezien op de huidige toegestane hoogte van de hoogspanningsverbinding, de huidige toegestane hoogte van de aanwezige bebouwing en een maximale hoogte van 10 meter voor wat betreft de nieuwbouw zijn niet strijdig met het LIB. Ook de wijze waarop de gronden mogen worden gebruikt (nutsvoorzieningen) is niet strijdig met het LIB. Een dubbelbestemming die gerelateerd is aan het LIB is opgenomen. Dat is nuttig en nodig voor de digitale kenbaarheid van deze situatie.

5.12. Kabels, leidingen en telecommunicatie installaties

5.12.1. Inventarisatie

Voor kabels en leidingen wordt verwezen naar paragraaf 3.1.4, 4.4 en 5.7.2.

5.12.2. Conclusie

Verwezen wordt naar paragraaf 3.1.4 en 4.4. Daaruit blijkt dat in het bestemmingsplan rekening gehouden moet worden met een inpassingsplan voor de aanleg en ligging van ondergrondse hoogspanningsverbinding. Om de nationale belangen die met het inpassingsplan zijn geborgd, niet te frustreren, worden de betreffende beschermende regelingen met 'dubbelbestemmingen' overgenomen in voorliggend bestemmingsplan. De consequentie van de dubbelbestemmingen is vervolgens wel dat, nadat het bestemmingsplan is vastgesteld, bij de aanvraag omgevingsvergunning voor het bouwen, ook een omgevingsvergunning nodig is voor:

- het afwijken bouwregels van de dubbelbestemming van het bestemmingsplan;
- het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde of werkzaamheden.

Er heeft afstemming plaatsgevonden met Tennet over de inpasbaarheid van het plan en de relatie met "Randstad 380". De kabels van Tennet worden zodanig gelegd dat de stationsuitbreiding mogelijk is.

5.13. Explosieven

Op de opslag van munitie en/of explosieven is de Circulaire Opslag ontplofbare stoffen voor civiel gebruik" van toepassing. Deze circulaire kent een effectbenadering in tegenstelling tot het Besluit externe veiligheid inrichtingen, dat een risicobenadering kent. Er worden categorieën explosieven onderscheiden waarvoor per categorie aan te houden afstanden gelden. Binnen deze afstanden mogen geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten aanwezig zijn.

5.13.1. Onderzoek

Het plangebied is onderdeel van een gebied dat in het verleden al bouwrijp is gemaakt. Explosieven worden in de bouwrijp gemaakte grond niet verwacht.

5.13.2. Conclusie

Het aspect explosieven vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

5.14. Milieueffectrapportage

Milieueffectrapportage is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit m.e.r. De Wm is een kaderwet waarin de uitgangspunten van het milieubeleid staan beschreven. In het Besluit m.e.r. staat wanneer een m.e.r. moet worden toegepast. Het besluit bevat bijlagen waaronder de C- en D-lijst. Door middel van deze lijsten kan bij het opstellen van een ruimtelijk plan worden beoordeeld of het plan een ontwikkeling omvat die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kent. Overigens moet daarnaast worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling aanzienlijke milieueffecten kan hebben, waarbij naast de

drempelwaarden ook de omstandigheden ter plaatse worden betrokken. Dit in verband met het arrest van het Hof van Justitie van de EU van 15 oktober 2009 (C-225/08).

Bij een m.e.r.-plicht dient een milieueffectrapportage gemaakt te worden en bij een m.e.r.-beoordelingsplicht dient een afweging te worden gemaakt door het bevoegd gezag of een m.e.r. opgestart zal worden.

5.14.1. Onderzoek

Voorliggend bestemmingsplan ziet toe op de uitbreiding van een bestaand onderstation met een nieuw gebouw met daarin twee 150/20 kV transfocellen en een 20 kV-schakelruimte. De realisatie van een gebouw met daarin twee 150/20 kV transfocellen en een 20 kV schakelruimte staat niet op de C-lijst of D-lijst. Wel staat de aanleg, wijziging of uitbreiding van een bovengrondse hoogspanningsleiding op de D-lijst. Daarbij is bepaald dat een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een leiding met:

- 1° een spanning van 150 kilovolt of meer, en
- 2° een lengte van 5 kilometer of meer in een gevoelig gebied.

Hoewel de activiteit niet m.e.r.-plichtig en/of m.e.r.-beoordelingsplichtig is, is volledigheidshalve in het kader van voorliggend bestemmingsplan wel onderzoek verricht naar milieuaspecten (geluid, bodem, lucht, etc.). De resultaten van deze onderzoeken zijn uiteengezet in voorgaande paragrafen 5.1 t/m 5.13. Uit die paragrafen blijkt dat er geen onacceptabele nadelige gevolgen zijn voor het milieu.

5.14.2. Conclusie

Het project is van dien aard, dat geen Milieueffectrapportage behoeft te worden opgesteld.

HOOFDSTUK 6: UITVOERBAARHEID

6.1. Financiële uitvoerbaarheid

De Wet ruimtelijke ordening stelt verplicht dat de gemeenteraad tegelijk met de vaststelling van een bestemmingsplan een exploitatieplan vaststelt voor kostenverhaal in het geval het bestemmingsplan nieuwe, bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplannen mogelijk maakt. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om de bouw van één of meer woningen, de bouw van één of meer andere hoofdgebouwen of de uitbreiding of verbouwing van gebouwen. In de wet is aangegeven welke kosten verhaald kunnen worden. Het vaststellen van een exploitatieplan is niet nodig indien het kostenverhaal anderszins verzekerd is, bijvoorbeeld door gronduitgifte of een anterieure overeenkomst.

6.1.1. Aangewezen bouwplannen in plangebied

In dit geval is kostenverhaal aan de orde, omdat sprake is van een 'aangewezen bouwplan'. Een exploitatieplan hoeft niet te worden opgesteld en vastgesteld; er is een anterieure overeenkomst gesloten. Daarin wordt ook aandacht besteed aan het aspect planschade.

6.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan wordt getoetst aan het vooroverleg met de reguliere overlegpartners en een zienswijzenperiode voor reacties van een ieder. Het gemeentebestuur hecht veel waarde aan een breed gedragen en haalbaar bestemmingsplan. Bij het vooroverleg met de reguliere overlegpartners wordt daarom ook de dorps- en wijkraden van het plangebied betrokken. De reacties uit zowel het vooroverleg als de zienswijzenperiode zijn voorzien van een beantwoording verwerkt in het bestemmingsplan.

6.2.1. Resultaten watertoets

Verwezen wordt naar paragraaf 5.1.2. Overleg heeft plaatsgevonden en de resultaten van het overleg zijn verwerkt in het bestemmingsplan.

6.2.2. Resultaten wettelijk vooroverleg

Het voorontwerpbestemmingsplan is in het kader van het wettelijk verplichte vooroverleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening voorgelegd aan de betrokken rijksdiensten, de provincie en het waterschap. Zij hebben kunnen nagaan of er naar hun inzicht rijks- of provinciale belangen in het geding zijn. Concreet zijn de volgende instanties benaderd:

Tennet, servicecentrum@tennet.org;

Provincie Noord-Holland, ro-info@noord-holland.nl;

Hoogheemraadschap van Rijnland, ruimtelijkeplannen@rijnland.net;

Wijkraad Floriande, secretariaat@wijkraadfloriande.nl;

Wijkraad Overbos, secretariaat@wijkraadoverbos.nl.

Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft de gemeente het volgende bericht.
Hij heeft voldoende informatie in de plantoelichting aangetroffen.
Er vindt watercompensatie plaats door verbreding van de IJtocht.
Daarom heeft Rijnland met het plan ingestemd en dat van een positief wateradvies voorzien.

De Wijkraad Overbos heeft de gemeente het volgende bericht.
Over het geheel genomen, trekt de wijkraad Overbos de volgende conclusies.

1. Het aan te bouwen gedeelte is (ook als het 10 meter hoog is) niet of nauwelijks zichtbaar vanuit woningen in Overbos. Alleen vanuit Floriande Sportdorp (v.Klaverenstraat, Anton Geesinkstraat) is de nieuwbouw wel zichtbaar, maar dat geldt ook voor de huidige bebouwing.
2. Het geluidsniveau mag niet hoger zijn dan 50dB binnen het plangebied. We hebben weliswaar geen inzage in het akoestisch onderzoek, maar trafo's en schakelkasten produceren niet of nauwelijks geluid. Binnen het gebouw zal de geluidsbelasting wellicht net die 50dB halen. Er buiten zeker niet.
3. Voor de wijkraad Overbos is het enige mogelijke punt van zorg gelegen in de bereikbaarheid van deze gebouwen. Als er calamiteiten optreden (zoals een brand), is de vraag of de toegankelijkheid dan voldoende is voor de hulpdiensten. Hij voert hierbij aan: "In het verleden is er ooit brand uitgebroken en heeft Overbos daardoor enige uren zonder stroom gezeten. Uitbreiding moet de toegankelijkheid niet in de weg zitten."

Dit voorontwerp roept verder enkele specifieke vraagpunten op.

4. Op diverse plekken in de toelichting staat de "Fout!Verwijzingsbron niet gevonden". Dat zou dus hersteld moeten worden; ontbrekende informatie zou alsnog beschikbaar gesteld moeten worden.
5. Er wordt tevens verwezen naar de resultaten van een akoestisch onderzoek. De inhoud van dat akoestisch onderzoek is niet beschikbaar, althans is de wijkraad niet voorgelegd.
6. Onder punt 3.1.4. [van de toelichting] zijn de maximale afmetingen van het te bouwen gebouw neergelegd, inclusief de bevoegdheid voor het afwijken van deze regels. De regeling die daarop toe moet zien is niet terug te vinden in dit voorontwerp.

reactie

ad 1.

Wij nemen met instemming kennis van deze opmerking.

ad2. en 5.

Intussen is in april het akoestische rapport ter kennisneming aan de wijkraad gestuurd. Het rapport geeft de ligging van de zone tot waar een geluidbelasting van maximaal 50 dB mag optreden. De zonegrens ligt geheel binnen het plangebied. De zone reikt dus niet tot aan gevoelige bebouwing. Daarmee is voldoende onderbouwing geleverd voor de conclusie, eerder in deze toelichting, dat het geluid geen belemmering is voor het vaststellen van het plan.

ad 3.

De extra bebouwing die het plan mogelijk maakt, levert geen extra onderhoudsverkeer op. Daarom is de bestaande toegang, een (openbaar toegankelijke) dienstweg die aftakt van het Leenderbos, ook in de nieuwe situatie voldoende voor de bereikbaarheid voor de hulpdiensten, van zowel het energiegebouw als het telefoongebouw dat ernaast staat. De energiebeheerder zal zo veel mogelijk doen om de kans op calamiteiten te beperken en om er alert bij te zijn als zich er toch een voordoet.

ad 4.

De foutmeldingen waren een Word-technische onvolkomenheid. De verwijzingen zijn nu in de tekst benoemd. Het betreft overigens verwijzingen binnen hetzelfde document; daarom was geen sprake van ontbrekende informatie.

ad 6.

De tekst die in punt 3.1.4 van de toelichting staat, is een verwoording van rijksbeleid. De juridische vertaling van het beleid wordt gevormd door de planregels. In artikel 3 van de planregels staat de bestemming 'Bedrijf – Nutsvoorziening' geformuleerd en in de artikelen 11 en 12 de algemene afwijkingsregels en de algemene wijzigingsregels. Op deze manier is het beleid in regels gevat. Dat is gebeurd met dezelfde strekking en inhoud als die van het rijksinpassingsplan, waarvoor 'Hoofddorp Leenderbos 95' gedeeltelijk in de plaats komt.

De Wijkraad Floriande heeft de gemeente het volgende bericht.

1. Het is opgevallen, dat in enkele paragrafen een verkeerde verwijzing staat of een foutmelding.
2. De wijkraad vindt het jammer en onjuist dat een belangrijk hoofdstuk ontbreekt, namelijk de beoordeling van Electromagnetisme. Bij een completering hiervan hopen wij ook geïnformeerd te worden over de (EM-)gevolgen van het verdwijnen van de hoogspanningslijnen en masten en het opstijgstation.
3. Behalve deze inhoudelijke opmerkingen uit de wijkraad Floriande als zijn wens, of de gevel(s) van dergelijke (in het algemeen saaie) gebouwen verfraaid kunnen worden. Dit kan zowel in de uitvoering van het metselwerk als bijvoorbeeld met het aanbrengen van beeldende kunst aan de gevel(s). Zeker straks als de kabels, masten en opstijgstation verdwenen zijn, wordt het uitzicht gedomineerd door het bestaande en het nieuwe bouwwerk.

reactie

ad 1.

De foutmeldingen zijn ondervangen door teksten die de goede locatie in hetzelfde document benoemen. (Zie ook ad 4. bij de Wijkraad Overbos.)

ad 2.

Wij zijn het met de wijkraad eens dat de behandeling van het elektromagnetisme een belangrijk element van het plan is. Aan de andere kant hebben wij de aanvrager de kans willen geven om een stap verder in de procedure te komen (door de fase van het vooroverleg in te gaan).

Nu de uitkomsten van het onderzoek naar het elektromagnetisme-aspect van het transformatorstation binnen zijn, blijken zij geruststellend. Raakt in de bestaande situatie de zone van 0,4 microtesla bijna aan bestaande bebouwing in de omgeving, in de nieuwe situatie is die zone veel kleiner, dus gunstiger voor de omgeving. Niet alleen gunstiger, ook in absolute zin voldoende gunstig, namelijk ruim aan de veilige kant van de normwaarden voor optredend elektromagnetisme.

Nadere informatie over dit onderwerp is beschikbaar in de bijgewerkte paragraaf 5.10 van deze toelichting.

En los van dit bestemmingsplan: zodra informatie beschikbaar zal zijn – is nog niet het geval – over de (EM-)gevolgen van het bovengronds verdwijnen van de bestaande hoogspanningsverbinding, zullen de wijkraad Floriande en de wijkraad Overbos en wie er verder in aanmerking komen, nader geïnformeerd worden.

ad 3.

De vraag om aandacht voor de 'uiterlijke welstand' van het nieuwe gebouw, - die valt buiten de reikwijdte van het bestemmingsplan, zoals ook de wijkraad beseft – zullen wij laten meenemen in de behandeling van de aanvraag omgevingsvergunning.

HOOFDSTUK 7: JURIDISCHE ASPECTEN

7.1. Opzet regels en verbeelding

De regels en de verbeelding vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. De toelichting is niet juridisch bindend, maar kan wel gebruikt worden als nadere uitleg bij de regels.

Op de bij het bestemmingsplan behorende verbeelding zijn alle noodzakelijke gegevens ingetekend. Er wordt onderscheid gemaakt in (dubbel)bestemmingen en aanduidingen. De bestemmingen zijn de belangrijkste elementen. De op de verbeelding opgenomen bestemmingen zijn in overeenstemming met de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2012). Door deze standaarden wordt de kleur en de codering van de bestemmingen bepaald. De bestemmingen zijn op het renvooi weergegeven in alfabetische volgorde. Elke op de verbeelding weergegeven bestemming is gekoppeld aan een bestemmingsregel in de regels. De regels laten vervolgens bij elke bestemming zien op welke wijze de gronden binnen de desbetreffende bestemming gebruikt en bebouwing mogen worden. Daarbij wordt onder meer verwezen naar aanduidingen op de verbeelding. Aanduidingen in samenhang met de regels, geven duidelijkheid over datgene wat binnen een bestemmingsvlak al dan niet is toegestaan.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

- De 'Inleidende regels', bestaande uit een begrippenlijst en regels met betrekking tot de 'wijze van meten';
- De 'Bestemmingsregels', die in dit bestemmingsplan te onderscheiden zijn in regels voor 'gewone', rechtstreekse bestemmingen en dubbelbestemmingen;
- De 'Algemene regels' die in principe betrekking hebben op alle bestemmingen die in het plangebied voorkomen;
- De 'Overgangs- en slotregels' die bestaan uit het overgangsrecht (voor bestaande bouwwerken en bestaand gebruik dat van het bestemmingsplan afwijkt) en de naam waaronder het bestemmingsplan moet worden aangehaald.

7.2. Inleidende regels

Het eerste hoofdstuk bevat inleidende regels. In artikel 1 is een aantal in de regels gehanteerde begrippen gedefinieerd. In artikel 2 is de wijze van meten vastgelegd met betrekking tot de verschillende hoogte en oppervlakte van gebouwen.

7.3. Bestemmingsregels

7.3.1. Bestemmingen

Dit bestemmingsplan kent drie bestemmingen, namelijk Bedrijf - Nutsvoorziening, Groen en Water. Voor de bestemming Bedrijf - Nutsvoorziening geldt dat in de regels is bepaald welk gebruik is toegestaan. Met een bouwvlak is geregeld waar gebouwen zijn toegestaan. Onder die gebouwen is ondergronds bouwen toegestaan tot een maximum ontgravingsdiepte van 3 meter. Op de verbeelding is aangegeven hoe hoog de

gebouwen mogen zijn, alsmede wat het maximum bebouwingspercentage is. Voor de bestemmingen Groen en Water gelden de ‘standaardregels’ van de gemeente.

7.3.2. Dubbelbestemmingen

Dit bestemmingsplan kent twee dubbelbestemmingen over de leidingen, namelijk de dubbelbestemmingen “Leiding - Hoogspanningsverbinding” en “Leiding - Hoogspanning II”. De gebruiks- en bouwregels van deze dubbelbestemmingen zijn overgenomen uit de vigerende bestemmingsplannen, met dien verstande dat de actuele inzichten wat betreft de landelijke standaardisering van bestemmingsregels in acht is genomen. Verder wordt, in een apart artikel, met een aanduiding de ligging van de 50 dB(A) geluidzone bepaald. Hiermee wordt geregeld dat binnen de zone geen geluidgevoelige bestemmingen zijn toegestaan. Hoewel dit met de bestemming Bedrijf - Nutsvoorziening ook al is geregeld, wordt de zone aanduiding met bijbehorende regeling opgenomen wegens bepalingen hierover in de Wet geluidhinder.

Zoals in paragraaf 4.4 al is opgemerkt: voor de dubbelbestemming die verband houdt met het Luchthavenindelingbesluit (LIB) geldt dat deze nuttig en nodig is voor de digitale kenbaarheid van de belemmeringen die uit het LIB voortvloeien. Dat geldt ook nu voorliggend bestemmingsplan niet strijdig is met het LIB.

7.4. Algemene regels

In dit hoofdstuk zijn de regels opgenomen die betrekking hebben op het gehele plangebied en alle andere regels in het bestemmingsplan.

7.5. Overgangs- en slotregels

Overgangsrecht

Het overgangsrecht heeft tot doel de rechtszekerheid te verzekeren ten aanzien van bouwwerken die op het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gebouwd zijn of op grond van een reeds verleende of een nog te moeten afgeven bouwvergunning, gebouwd mogen worden en afwijken van de bebouwingsregels in dit plan. Zij mogen blijven staan of, als een bouwvergunning is verleend, worden gebouwd zolang de afwijking maar niet wordt vergroot en het bouwwerk niet (grotendeels) wordt vernieuwd of veranderd.

Ook het gebruik van gronden en de daarop staande opstellen dat – op het tijdstip dat het bestemmingsplan rechtsgeldig wordt – afwijkt van de gegeven bestemming, is in het overgangsrecht geregeld. Het afwijkende gebruik mag worden voorgezet of gewijzigd in een ander gebruik, zolang de afwijking van het bestemmingsplan niet vergroot wordt.

Slotregel

In de slotregel wordt aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

7.6. Handhaafbaarheid

Het bestemmingsplan is het juridisch instrument om te bepalen welke ruimte voor welke bouw- en gebruiksactiviteiten aangewend mag worden. In dit bestemmingsplan zijn voorschriften opgesteld waarbij het bestaande gebruik van gebouwen en bouwwerken in principe het uitgangspunt vormt. Dit betekent dat de huidige situatie in regels is vastgelegd. Het handhavingsbeleid is er op gericht dat deze regels ook worden nageleefd. Het bestemmingsplan bindt zowel burgers als de gemeente en is dan ook de basis voor handhaving en handhavingsbeleid.

Handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen 'vasthouden'. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle grondeigenaren en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde manier aan het plan gehouden te worden.

Met deze oogmerken is in het bestemmingsplan allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van de regels. Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter de mogelijkheden om in de praktijk toe te zien op de naleving van het bestemmingsplan. Ook geldt, hoe minder 'knellend' de regels zijn, hoe kleiner de kans is dat het met de regels wat minder nauw genomen wordt. In de praktijk worden op de lange duur vaak alleen de regels gerespecteerd, waar betrokkenen de noodzaak en redelijkheid van inzien.

Onder handhaving wordt niet alleen het repressief optreden verstaan, maar ook preventie en voorlichting. Repressief optreden bestaat uit toezicht en opsporing en in het verlengde daarvan – na afweging van belangen waaronder de effectiviteit van optreden – correctie, bestaande uit sancties en maatregelen. De sancties en maatregelen kunnen bestaan uit het stilleggen van activiteiten, aanschrijvingen, bestuursdwang, strafrechtelijk optreden en de dwangsom. Preventief handelen bestaat uit voorlichting en vooroverleg voor het indienen van een aanvraag om een vergunning en voorts het weigeren van de vergunning en eventuele afwijkingen.